

Ribniške novice

Glasiło Obćine Ribnica na Pohorju

Maj 2019, številka 19

PREJEMNIKI PRIZNANJ ZA LETO 2019:

- Obćinski odbor društva invalidov Ribnica – Josipdol
- Ana Mithans
- Branko Smonkar
- Herman Pušnik

Pohorski granodiorit

Ribnica na Pohorju

Vsebina

PRIZNANJA OBČINE RIBNICA NA POHORJU	6	ZGODOVINA NI SPOMENIK, KAMOR BI NOSILI ROŽE. ŽIVA JE, JE VEČNI PREMISLEK IN NIKOLI KONČANO PREVPRAŠEVANJE	28
SPOŠTUJEMO VSE OSTALE IN SMO ODGOVORNI ZA SVOJA DEJANJA	8	PROSTOVOLJNO DELO, BRIGADIRSTVO, SOLIDARNOST	29
SPOMINI	9	GORE DAJEJO IN TUDI JEMLEJO	30
KULTURNO LETO V RIBNICI NA POHORJU	10	TURISTIČNA KMETIJA KLANČNIK - CILJ NAŠE EKSKURZIJE	32
ODMEVI IN MNENJA O PREDSTAVI - BOŽIČNA ZGODBA	10	TRINAJSTE DRŽAVNE KMEČKE IGRE V MIRNI PEČI	33
VAJE, PREMIERA, NASTOPI, ABONMAJI, ...	11	DAN ŽENA V JOSIPDOLU	33
MOŠKI IN MEŠANI PEVSKI ZBOR KUD STANE SEVER RIBNICA NA POHORJU	11	DEVETDESET LET MARIJE (MARICE) MIHELICH	34
DELOVANJE DRUŠTVA KET V LETU 2018	13	ČASTITLJIV JUBILEJ TEREZIJE VODUŠEK	35
ŠPORTNO DRUŠTVO HUDI KOT V LETU 2018	14	POGUMNO NADALJUJEMO S TRADICIONALNIMI SREČANJI	36
ŠPORTNO DRUŠTVO RIBNICA NA POHORJU DRUGIČ ORGANIZIRALO PRIREDITEV SPUST ČEZ LUŽO	16	BREZPLAČNO ENERGETSKO SVETOVANJE ZA OBČANE OBČINE RIBNICA NA POHORJU	36
DELOVANJE DRUŠTVA ZA ŠPORT IN REKREACIJO JOSIPDOL V LETU 2018	17	KONCERT Z ANŽETOM PO DOMAČE IN PETDESET LET TURISTIČNEGA DRUŠTVA RIBNICA NA POHORJU	37
S KOLESOM PO NEKDANJI AVSTRO-OGRSKI	18	ZELENA KMETIJA - KMETIJA TETE LENE	38
NA NOGOMETNO TEKMO V BANJALUKO	20	PROJEKT »BLACK PEAK E-BIKE«	39
Z JOGO V NOVE IZZIVE	21	V MREŽO POSTAJALIŠČ ZA AVTODOME PO SLOVENIJI, VKLJUČENA TUDI OBČINA RIBNICA NA POHORJU	39
RAZGIBAJ SE	21	PRAVLJIČNIH SEDEM	40
RIBNIŠKA SKUPINA KORONARNEGA KLUBA DRAVSKE DOLINE	21	PIKNIK ZA STANOVALCE ULICE, KI VODI PROTI RIBNIŠKI KOČI	40
KULTURNA ŠOLA	22	POTOVANJE PO ZAHODU ZDRUŽENIH DRŽAV AMERIKE	41
LETA 2018 SO SE RODILI	22	ALI SMO RIBNIČANI KOROŠCI?	42
ČAJANKA Z BABICAMI IN DEDKI	23	PRAVO POHORCEM, HUMANITARNO DRUŠTVO PRAVO ZA VSE	43
MALČKOV ŠPORTNI DAN (orientacijski pohod)	23	PROGRAM PRIREDITEV OB 19. OBČINSKEM PRAZNIKU OBČINE RIBNICA NA POHORJU	45
LIKOVNI DOSEŽKI NEŽE POGOREVČNIK	24	PROGRAM SVIT MI JE REŠIL ŽIVLJENJE	46
POVABILO V FRANKOPAN V PUNAT NA OTOK KRK	25	IZID 19. ŠTEVILKE SO FINANČNO PODPRLI	47
ZRCALCE, ZRCALCE	25		
PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO V LETU 2018	26		

VABILO NA SLAVNOSTNO SEJO

Spoštovane občanke, cenjeni občani!

Vabim Vas na slavnostno sejo občinskega sveta ob 19. občinskem prazniku, ki bo v soboto, 18. 5. 2019, ob 18.00 uri, v dvorani Osnovne šole Ribnica na Pohorju.

Župan
Srečko Geč

Izdajatelj in založnik: Občina Ribnica na Pohorju, Ribnica na Pohorju 1, 2364 Ribnica na Pohorju

Gradivo so zbrali in uredili: Srečko Geč, Alenka Klemenc Kovač, Nataša Urbanc

Za vsebino člankov odgovarjajo avtorji.

Jezikovni pregled: MALEX d.o.o., Dobja vas 173, 2390 Ravne na Koroškem

Fotografije: arhiv društev, občine, avtorjev prispevkov in Silvije Šatur, **fotografiji na naslovnici:** Silvija Šatur

Oblikovanje: Janez Grabec, s.p., **tisk:** MALEX d.o.o., Dobja vas 173, 2390 Ravne na Koroškem

Številka: 19, **Leto:** maj 2019

SPOŠTOVANE OBČANKE IN OBČANI, SVETNICI IN SVETNIKI OBČINSKEGA SVETA OBČINE RIBNICA NA POHORJU, DRAGI PRIJATELJI, CENJENI SODELAVKE IN SODELAVCI!

Leta hitro minevajo in kar ne morem verjeti, da je naša občina napolnila že dvajset let. Pa saj to ni dosti, bi rekli nekateri. A tisti, ki dejavno sodelujemo pri razvoju lokalne skupnosti, odločamo, nadziramo in pregledujemo ter ocenjujemo poslovanje občine, se najbrž strinjamo, da je za nami kar lepo in burno obdobje, ko je prvo vodstvo občine začelo popolnoma na novo, rekli bi, da so spravili občino na noge, mi pa smo nadaljevali v današnjo smer. Tu mislim prostore, občinsko upravo pa občinsko zakonodajo, prve projekte, potem pa vsako leto bolj zahtevne naloge glede na razpoložljiva sredstva. Ko se ozremo nazaj, ni dvoma. Občina Ribnica na Pohorju je v dvajsetih letih naredila zares ogromno. To mi potrjujejo tisti, ki nas obiščejo bolj redko in ne spremljajo razvoja naše lokalne skupnosti ravno sproti. Ogromno je pohval, a tudi graje sem slišal, da se ne znamo dovolj pohvaliti z vsem, kar smo naredili.

Mira in župan, hvala Mira za vsa leta v upravi in uživaj ob najmlajših članih družine

Spet je prišel čas, da pregledamo, kako smo poslovali, kje bi lahko kaj storili bolje in ceneje, kateri so tisti, ki so najbolj zaslužni za razvoj lokalne skupnosti, in podobno.

Vlada Republike Slovenije še vedno ne zagotavlja sredstev za primerno porabo v skladu z zakonom. Čeprav obstaja zakon, po katerem bi morali izračunati primerno porabo, je vlada enostransko odločila in občinam namenila manj denarja, s sindikati pa se dogovorila o zvišanju plač v javnem sektorju in tudi tako dodatno obremenila občinske proračune. Seveda na občine vedno znova prenaša obveznosti, za katere pa, kljub obvezi, ne zagotovi sredstev.

Posebna težava malih občin so tudi nerazumne omejitve pri sodelovanju na razpisih za evropska sredstva. Občina Ribnica na Pohorju na

primer ne more sodelovati na razpisu za izgradnjo kanalizacije, čistilnih naprav ali vodovoda, ker pač nima 2000 prebivalcev, kar je eden izmed pogojev za sodelovanje pri razpisih. A država je kljub temu predpisala, da morata imeti tako Ribnica na Pohorju kot tudi Josipdol centralno čistilno napravo. Zgraditi ju moramo torej z lastnimi sredstvi, ki bi jih drugače lahko uporabili za izgradnjo in rekonstrukcijo cest in podobno.

Ko proučujemo realizacijo občinskega proračuna in rebalansa proračuna 2018, ugotovimo, da smo ga večji del uresničili. Ocenjujem, da smo večino nalog, ki smo jih načrtovali, tudi uresničili.

V letu 2018 smo za vzdrževanje občinskih cest in javnih poti porabili slabih 169.000 evrov. V tej številki je tudi naš del financiranja rekonstrukcije državne ceste skozi Ribnico na Pohorju v višini 50.515 evrov (občina je za to cesto prispevala skupaj dobrih 130.000 evrov). Če sem prištel še vzdrževanje gozdnih cest v višini dobrih 52.000 evrov, ugotovimo, da smo za ceste porabili kar 221.000 evrov. V občinski upravi se zavedamo, da bi bilo potrebno na cestah še marsikaj storiti, nekatere tudi asfaltirati, a žal za to glede na druge naloge nimamo dovolj denarja. A vendar bomo tudi letos cestam posvečali posebno pozornost. Cesta na Janževski Vrh že nekaj let kliče po obnovi in menim, da nam bo letos uspelo.

Državna cesta skozi Ribnico na Pohorju

Zahtevna obnova ovinka na gozdni cesti

Največja postavka v porabi v proračunu 2018 je seveda izobraževanje. Kar dobrih 270.000 evrov smo namenili vrtcu in Osnovni šoli Ribnica na Pohorju ter Glasbeni šoli Radlje ob Dravi.

In prav je, da materialno poskrbimo, da se naši otroci izobražujejo na visoki ravni s sposobnim učiteljskim zborom in modernimi učnimi pripomočki. Letos nadaljujemo z obnovo kuhinje. Tudi ob tej priložnosti izrekam polno podporo in priznanje vsem, ki so v naši šoli odgovorni, da vse poteka brez zapletov in v korist otrok.

Varovanje okolja je obveza vseh nas za prihodnje rodove. Zato tudi gradimo čistilne naprave, izboljšujemo stanje okolja, sofinanciramo nakup malih čistilnih naprav in podobno. Tem ukrepom smo v letu 2018 namenili slabih 199.000 evrov, največ seveda za izgradnjo fekalne kanalizacije Josipdol. Tudi ravnanje z odpadki je pomembna tema, ki ji z JKP Radlje ob Dravi posvečamo izredno pozornost. Zavedamo se, da so računi na položnicah precej visoki, zato jih tudi subvencioniramo v dovoljenih okvirih. Pa vendar moramo še nadalje osveščati ljudi, predvsem mlade, da lahko s temeljitim ločevanjem odpadkov pomembno vplivamo na višino računov.

Narejena je že tretjina kanalizacijskih vodov v Josipdolu

Sodobne luči v telovadnici prihranijo energijo in dajejo več svetlobe

Osnovna šola je dobila novo stopnišče

Poslovilna vežica in novo stopnišče do sanitarij

Tudi socialno varstvo in zdravstvo v zadnjem času bogato posegata v občinski proračun. Kar 123.000 evrov smo namenili zdravstvenemu zavarovanju brezposelnih oseb, zavodskim oskrbninam, subencioniranju najemnin občanom, Rdečemu križu in Karitasu. Ob vsem tem se iskreno zahvaljujem vsem, ki s svojim prostovoljnim delom ranljivim skupinam naših občanek in občanov vsaj nekoliko olajšajo vsakodnevne stiske.

Gospodarstvo je tista človeška dejavnost, ki je podlaga za vse prej napisano. Občina Ribnica na Pohorju mu nameni iz proračuna dobrih 70.000 evrov. Seveda je potrebno upoštevati stroge predpise o uporabi proračunskega denarja glede nedovoljenih državnih pomoči. Med drugim se iz te postavke financirajo tudi subvencije za javno infrastrukturo v višini 23.000 evrov, ki tako zmanjšujejo račune na položnicah občanek in občanov.

Ko poskušamo našim občanekam in občanom zagotavljati kar najboljši servis v vsakdanjem življenju, po prioriteten vrstnem redu vzdržujemo občinska stanovanja in nasploh v duhu dobrega gospodarja skrbimo za občinsko premoženje.

Ena najvažnejših dejavnosti občine je pomoč pri delovanju društev, saj so v ruralnem okolju edini, ki vzpodbujajo, usmerjajo in izvajajo športne, kulturne, humanitarne in sploh družbene dejavnosti. Zato bomo še naprej podpirali njihovo delovanje. Posebno omembo med društvi zasluži seveda Prostovoljno gasilsko društvo Ribnica-Josipdol. Ob vsaki priložnosti se prepričam o njegovi vrednosti in seveda s ponosom pohvalim to naše društvo. Pomagati sočloveku v primerih, ki jih doživljajo naši gasilci, je največ, kar lahko človek prispeva v neki družbi. In naši gasilci so to nesebičnost že večkrat dokazali.

Večnamenski prostor v Hudem Kotu ima uporabno dovoljenje

Seveda se vsega ne da opisati, a opravljenega je bilo še veliko dela. Občinska uprava si iz dneva v dan prizadeva kar najbolje opravljati svoje delo. To vem in trdim z gotovostjo, saj sem vsak dan z njimi in izkoriščam tudi to priložnost, da se jim zahvalim za požrtvovalnost in dobro opravljeno delo. Sam sem ponosen na kolektiv, prav tako na občinski svet, ki preudarno načrtuje in potrjuje strategijo razvoja občine, ter na vse, kar smo skupaj dosegli.

Na koncu se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste kakorkoli sodelovali pri oblikovanju in uresničevanju naših načrtov, in seveda tudi v bodoče računam na vas.

Posebno se zahvaljujem seveda letošnjim prejemnikom občinskih priznanj in priznanj župana. Predlagali so vas ljudje in župan, prav tako so vas izbrali ljudje, torej ste tisti, za katere ljudje menijo, da si priznanja najbolj zaslužite.

Vsem občanekam in občanom Občine Ribnica na Pohorju želim ob občinskem prazniku vse dobro in seveda vabljeni na prireditve, ki jih za vas v okviru praznovanja v maju organizirajo razna društva.

Župan Srečko GEČ

Prejemniki priznanj leta 2018, župan Srečko Geč in Alenka Klemenc Kovač

Občinska uprava in župan Srečko Geč

PRIZNANJA OBČINE RIBNICA NA POHORJU

PRIZNANJE OBČINE

Priznanje Občine Ribnica na Pohorju prejme:

Občinski odbor društva invalidov Ribnica – Josipdol

Predlagatelj:

Turistično društvo Ribnica na Pohorju in Območna organizacija borcev za vrednote NOB Ribnica na Pohorju

Utemeljitev:

Občinski odbor društva invalidov Ribnica – Josipdol praznuje v tem letu petdeset let aktivnega delovanja. Kar 122 članic in članov v

naši mali lokalni skupnosti priča o težkem življenju naših občanov v preteklosti.

Društvo oziroma občinski odbor invalidov je vzorno voden že vsa leta delovanja, z vztrajnim delom in veliko čuta za sočloveka pa uredničujejo vse zastavljene cilje.

In ni slučaj, da sta predlagatelja ravno Turistično društvo Ribnica na Pohorju in OO borcev za vrednote NOB Ribnica na Pohorju, saj se člani občinskega odbora društva invalidov vključujejo v prav vse pore življenja naše lokalne skupnosti.

Občinski odbor društva invalidov Ribnica – Josipdol za 50-letno delovanje na področju društvene in humanitarne dejavnosti prejme Priznanje Občine Ribnica na Pohorju.

Člani OO društva invalidov Ribnica - Josipdol

ZLATA PLAKETA

Ana Mithans

Zlato plaketo Občine Ribnica na Pohorju prejme:

ANA MITHANS

Predlagatelj: Društvo upokojencev Ribnica na Pohorju

Utemeljitev: Gospa Ana Mithans je s svojim prefinjenim občutkom za sočloveka med člani društva upokojencev in tudi širše zelo priljubljena. Celih dvajset let je skrbno in z veliko mero odgovornosti vodila najštevilčnejše društvo v občini, to je društvo upokojencev. Pod njenim vodstvom se je članstvo nenehno večalo. Skupaj so upokojenci prepotovali in si ogledali velik del Slovenije in vedno več članov se odloča za skupno letovanje v Izoli, kar je prav njena zasluga.

Vedno in povsod je pripravljena vsakomur pomagati. Tudi, ko je pred kratkim predala funkcijo v društvu naslednici, še zmeraj priskoči na pomoč, ko je to potrebno.

Cvetje na panoju, ki označuje, da smo prispeli v Občino Ribnica na Pohorju, nam da vedeti, da ga neguje njena skrbna roka. Za njeno dosedanje delo v lokalni skupnosti in vzpodbudo za naprej prejme Ana Mithans Zlato plaketo Občine Ribnica na Pohorju.

PRIZNANJE ŽUPANA

Branko Smonkar

Priznanje župana Občine Ribnica na Pohorju prejme:

BRANKO SMONKAR

Predlagatelj: Župan Občine Ribnica na Pohorju.

Utemeljitev: Branko Smonkar je aktiven občan naše lokalne skupnosti od samega začetka, ko se je priselil v naše kraje. Kultura, posebej pa petje sta njegovi ljubezni. Seveda je tudi skrben mož in oče dveh otrok, ki že stopata po očetovih z glasbo obarvanih stopinjah.

Branko je ljubitelj umetniškega petja v moškem pevskem zboru KUD Stane Sever Ribnica na Pohorju, zraven tega pa uspešno opravlja vlogo predsednika tega zbora, po potrebi pa še mešanega pevskega zbora istega društva.

Izredno skrben in pozoren predsednik, ki za vsako vajo posebej komunicira z zborovodkinjo in obvešča kolege in kolegice pevce na poseben in zelo izviren način. Enako velja, ko pevci nastopajo na številnih prireditvah in pogrebi. Takšnega predsednika društva ali sekcije si lahko samo želimo. Branko Smonkar prejme za svoje zavzeto in skrbno delo Priznanje župana Občine Ribnica na Pohorju.

Herman Pušnik

Priznanje župana Občine Ribnica na Pohorju prejme:

HERMAN PUŠNIK

Predlagatelj: Župan Občine Ribnica na Pohorju.

Utemeljitev: Mnogo je občank in občanov pa tudi tistih, ki jih je življenje popeljalo drugam, ki se vsakodnevno vključujejo v družbeno življenje naše lokalne skupnosti in si s tem tudi zaslužijo vse priznanje krajanov in krajanov. Ko želimo nekoga nagraditi in mu s tem izraziti priznanje, pa vendarle iščemo osebo, ki nekoliko odstopa od povprečja. In Herman Pušnik je človek, ki kljub zahtevni službi, uspešni karieri in drugod ustvarjenemu domu nikdar ni pozabil, da je iz Ribnice na Pohorju. Vedno je pripravljen s svojim znanjem in požrtvovalnostjo priskočiti na pomoč. Njegovo najljubše področje je seveda kultura. Kar nekaj dogodkov si naši ustvarjalci ne znajo predstavljati brez Hermana.

Zadnji velik uspeh je izdaja knjige o Ribnici na Pohorju. Uredniški odbor je Hermana izbral za urednika. Nekaj odličnih ljudi je pod njegovim urednikovanjem sestavilo delo, ki ga bomo s ponosom podarjali najzaslužnejšim.

Priznanje župana je skromno priznanje za vse, kar nesebično stori za nekdanje sokrajane, društva in lokalno skupnost.

SPOŠTUJEMO VSE OSTALE IN SMO ODGOVORNI ZA SVOJA DEJANJA

Občinski odbor društva invalidov Ribnica - Josipdol šteje trenutno 122 članov in podpornih članov. V marcu smo predsednik Branko Plevnik in tri članice izvršnega odbora pričeli s tretjim štiriletnim mandatom. Delujemo pod okriljem Medobčinskega društva invalidov Drava Radlje ob Dravi. Tam smo trije člani iz našega OO v upravnem odboru, Cvetka Ovčar je predsednica socialne komisije, Ana Plazl pa je članica nadzornega odbora MDI.

Omenili bomo le nekatere izmed naših dejavnosti.

Junijski in oktobrski izlet nam bosta ostala v lepem spominu. V Oplotnici nas je prišel pozdravit Matjaž Orter, župan tega kraja. Vsakemu izmed izletnikov je podaril steklenico županovega vina. Za še več dobre volje so poskrbeli Ribniški fantje.

Prvo soboto v avgustu je vsako leto vseslovensko srečanje invalidov na Kopah. Naši člani imajo omogočen brezplačen prevoz iz Josipdola do Kop in nazaj. Prijavi se kar nekaj udeležencev.

Že drugo leto smo v Ribnici na Pohorju kuhali »Jernejevo župo«, saj nas je Turistično društvo Ribnica na Pohorju znova povabilo na

Ogled kamnoloma v Cezlaku

Na izletu

Jernejeva župa v Ribnici

tradicionalno prireditev. Tudi na treninge in na tekmovanja v pikadu nismo pozabili. Organizirali smo turnir ob občinskem prazniku, ženska ekipa pa se je udeležila Koroške pikado lige.

Razdelili smo termine za ohranjanje zdravja, obiskali naše člane, stare sedemdeset in več let, razdelili smo tudi koledarje in biltene ... Obiskali in obdarili smo vse člane, ki so praznovali sedemdeseti ali osemdeseti rojstni dan.

V letu 2019 bomo obeležili petdeset let delovanja. Veselimo se druženja z vsemi člani in članicami in pravimo: »Včeraj je zgodovina. Jutri je skrivnost. Danes je dar«.

*OO DI Ribnica - Josipdol
Nevenka KUTIN*

Na izletu

SPOMINI

Že nekaj dni premišlujem, kaj naj napišem za Ribniške novice, pa se mi prikradejo spomini na prehojeno pot dvajsetih let, ko sem bila predsednica Društva upokoencev Ribnica na Pohorju.

Vlogo, ki mi je bila zaupana, sem z veseljem opravljala, rekla sem, to naj bo po moji upokojitvi novo obdobje, nov vonj v življenju z novimi željami. Ker leta bežijo hitreje, kot si želimo, sem si prizadevala, da bi skupaj s člani Društva upokoencev doživeli in preživeli čim več lepih dogodkov, ki bodo njim in meni ostali v lepem spominu. Z veseljem in s ponosom se spominjam sodelavcev v društvu, s katerimi smo leta 1998 začeli skupaj krmariti. Hvaležna sem jim za vse, kar sem se od njih naučila, predvsem pa za to, da sem lahko »osvojila« tudi njihove številne življenjske nauke. Ti namreč ne zastarajo, kot se to zgodi z znanjem. Hvaležna sem tudi vsem kasnejšim sodelavcem, da nam je uspelo uresničevati in uresničiti naš osnovni namen. Marsikdaj smo koga osrečili z našim druženjem, da je lažje prebolel svoje težave in osamljenost. Moto našega društva je, da spodbujamo življenjsko energijo starejših. Vsakič smo gradili dobre odnose, ki so najpomembnejši za naše življenje, te pa lahko gradimo skozi leta. Zavedamo se, da smo na svetu začasno, ne vemo pa tudi, kdaj se nam življenje izteče, zato naj bo vsaka sekunda vir sreče. Vztrajnosti, poguma in optimizma nam ne sme zmanjkati, pa naj bodo časi še tako slabi. Stkali smo mnogo lepih zgodb na izletih po naši lepi Sloveniji, ki jih je bilo štirideset. Prepotovali smo vse pokrajine od Koroške pa do Primorske. Spoznali smo mnoge kraje in ljudi. Od leta 2000 dalje hodimo vsako leto na letovanje v hotel Delfin v Izolo, na katerem se nam pridruži vsako leto več članov. Letovanje v avgustu traja sedem dni in vedno se vračamo napolnjeni s pozitivno energijo.

Če bi si vzeli čas za premislek, kaj vse smo doživeli v teh letih, lahko vsak izmed nas ugotovi, da je kljub težkim in neprijaznim časom in razmeram vendarle doživel kar precej – nekateri res manj, drugi več izjemnih občutij in trenutkov. Ti so pravzaprav naša sreča. Splošne ocene, kaj je sreča, v resnici ni, saj smo ljudje v svojem nebogljenem bistvu in dojemanju stvarnosti zelo različni.

Novo izvoljenemu vodstvu Društva upokoencev Ribnica želim veliko uspeha in lepih doživetij.

*Društvo upokoencev Ribnica na Pohorju
Ana MITHANS*

Druženje v hotelu »DELFIN«.

Člani Društva upokoencev Ribnica na Pohorju

KULTURNO LETO V RIBNICI NA POHORJU

Kulturno umetniško društvo Stane Sever Ribnica na Pohorju si je tudi v letu 2019 zastavilo visoke in številne cilje, ki jih želi uresničiti tekom leta. Zraven že utečenih in tradicionalnih prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku v februarju, se je v letu 2018 prvič zgodil koncert Alje Krušič s številnimi gosti ob dnevu žena in materinskem dnevu v marcu. Ob tem naj povem, da Alja snuje enak koncert tudi v tem letu. Ko bo ta sestavek objavljen, bo tudi koncert ob materinskem dnevu že za nami. Zelo lepa prireditev, ki napolni telovadnico in v svoji vsebini nosi globok pomen spoštovanja naših babic, mamic ter vseh oseb nežnejšega spola.

V maju praznujemo občinski praznik, ob katerem se v enem ali v dveh tednih zvrstijo številne športne, kulturne, zabavne in še kakšne prireditve, pri katerih sodelujejo skoraj vsa društva v občini, tudi naše. Moški pevski zbor v prvi polovici leta pripravlja nastop na regijskem srečanju pevske zborov, skupaj s pevkami pa nastop v Majšperku. Dramska sekcija načrtuje ponovitev aktualne igre, ki jo igrajo na domačem in na številnih odrih širom naše domovine.

V avgustu je proslava Občinskega odbora ZB za vrednote NOB, na kateri vsako leto nastopa moški pevski zbor in zapoje partizanske pesmi. Na marsikateri drugi prireditvi se prav tako preko celega leta pojavljajo MPZ ali ljudski pevci – Ribniški pobi. Tu so še naši Severčki v osnovni šoli, ki pod vodstvom mentorice Jerneje Osvald pripravijo zelo zanimiv nastop ali skeč, ki nasmeji naše občane. Nastopajo tudi učenci z recitacijami ali s svojimi spisi in šolski mladinski pevski zbor, ki nas pozitivno preseneti na zelo visoki strokovni ravni.

Ob tem moram povedati svoje mnenje, ne le kot predsednik KUD-a Stane Sever, o delovanju vseh ostalih društev, ki jih je veliko v naši občini. Vsako, še tako majhno in mogoče manj številčno društvo je izrednega pomena v življenjskem ritmu naše vasi. Ne hvalijo nas

zaman ljudje od drugod, ko trdijo, da je Ribnica na kulturnem, športnem, turističnem in še kakšnem področju nekaj posebnega, v dobrem pomenu besede.

V poletnem času, v času počitnic je tudi na kulturnem področju malo miru in zatišja. Zgodi se le kakšen žalosten dogodek, kot je pogreb, ki ga moški pevski zbor pospremi z odpeto žalostinko. Sicer pa se to dogaja tudi preko celega leta. V jesenskem času pevci pripravijo prireditev »Sosed, dober dan«, ko povabijo k sodelovanju na koncert tudi pevske zборе iz sosesčine. Za naslov te prireditve si moramo izmisliti kakšen nov, bolj domač in izviren naslov. Mogoče:

»Ko v pesmi zašumijo ribniške smreke in jelke« ali ime, ki ga bo predlagal nekdo izmed vas.

Ob koncu leta sledi tradicionalna proslava v spomin Stanetu Severju, ki je v zgodovini naše Ribnice pustil pomemben pečat, in je tudi kulturno bogato obarvana. In že je tu božični in prednovoletni čas, ko moški in mešani pevski zbor v sodelovanju s cerkvenimi pevci in s šolskim zborom pripravijo zelo odmevno božično zgodbo, ki ji je zamisel vdahnila Marija Hudernik.

Ob vsem naštetem le še ena moja misel ali želja. Ženski pevski zbor, ki je nedavno zelo odlično nastopal, je skoraj povsem poniknil. Le še nekaj pevk se pridruži mešanemu pevskemu zboru. Sam si zelo želim in verjamem, da je to tudi vaša želja, da bi se ta zbor spet obudil in obogatil naše kulturno dogajanje. Skoraj enako velja potreba po prilivu mladih pevcev v moškem pevskem zboru, katerega starostna struktura je precej visoka. Prosimo vse, ki gojite ljubezen do zapete besede, da se nam pridružite. Le malo začetne korajže je potrebno in kmalu boste spoznali, da ste nekaj naredili za svojo dušo, ob tem pa seveda zelo veliko za naš domači kraj, ki ga imamo radi.

Kulturno umetniško društvo Stane Sever
Alojzij KLANČNIK

ODMEVI IN MNENJA O PREDSTAVI - BOŽIČNA ZGODBA

„Preprosto čudovito, to lahko doživiš le v Ribnici“, so bili komentari spoštovanih obiskovalcev tudi od drugod, ki so si konec decembra ogledali ponovitev predstave Božična zgodba. Ob tako vzpodbudnih besedah in čestitkah številnih ljudi celotni ekipi človek ne more ostati ravnodušen.

Vesela in ponosna sem, da sem doma v Občini Ribnica na Pohorju, v tej lepi gorski vasi, ki jo imam, tako kot mnogo drugih, zelo rada. Obenem sem srečna, da sem del ustvarjalne ekipe kulturnega društva, da lahko sodelujem z ustvarjalnimi učiteljicami osnovne šole, predvsem pa z učenci, ki so svojo vlogo v predstavi odigrali odlično, da ne govorim o ubrani melodiji citer, ki so jo predstavile učenske glasbene šole. Imela sem občutek, da nas je ubrano petje otrok, moškega in mešanega pevskega zboru ob igranih prizorih poneslo v našo mladost, v veselo pričakovanje, upanje in ljubezen. Če so tudi obiskovalci čutili enako, smo dosegli svoj namen.

Kako zelo si otroci želijo nastopati, pove dejstvo, da so že takoj po predstavi pričeli spraševati, če bodo naslednje leto spet lahko nastopali. Seveda bodo lahko, potrudili se bomo, da bomo ustvarili novo zgodbo, primerno za ta čas. Skušali se bomo prilagajati učencem, tako

Nastopajoči v Božični zgodbi

da ne bomo obremenjevali staršev. Dragi starši, stari starši, kadar vas otroci povabijo, si njihovo ustvarjalnost le oglejte, kajti otrokom to zelo veliko pomeni.

Hvala vsem in vsakomur posebej, ki je morda pristavil le majhen kamenček, vendar brez njega mozaik ne bi bil popoln.

Kulturno umetniško društvo Stane Sever
Marija HUDERNIK

VAJE, PREMIERA, NASTOPI, ABONMAJI,...

Pomlad, poletje, jesen, zima, pomlad ... In kolo letnih časov ter v naslovu naveden vrstni red se vrta vedno znova, vedno po enakih tirnicah. A včasih je še kako dobrodošlo in tudi potrebno prekiniti to enoličnost, početi še nekaj drugega, se sprostiti, izobraževati, se družiti. Tako delujemo ves čas z nespremenjenim namenom – da se družimo, kulturno izobražujemo, nastopamo ... Redko se znamo ustaviti in prisluhniti drug drugemu ter med seboj podeliti človeško toplino.

Vedno se ob koncu leta sestanemo, da pogledamo, kaj smo v tem letu pravzaprav naredili. Ker smo bili vse leto zelo dejavni, ne želim naštevati vseh dogodkov in prireditiv, kjer smo sodelovali, želim pa omeniti vse tiste dogodke, ki so zaznamovali kulturno dogajanje v kraju, ki so jih ljudje sprejeli za svoje in so nas tudi bogato nagradili z njihovim obiskom. V društvu se trudimo, da prireditve, ki jih pripravljamo, niso same sebi namen. Ustvarjamo za ljudi in največja nagrada nam je zadovoljstvo obiskovalcev. V letu 2018 smo na oder postavili novo francosko komedijo Barillonova poroka, katero smo odigrali že petnajstkrat. V tej komediji imamo prav posebne kostume iz mariborskega gledališča. Za komedijo smo na razpisu javnega sklada pridobili dodatna finančna sredstva, komedijo pa smo tudi posneli in izdelali DVD-je.

Barillonova poroka

Za večjo kakovost se vedno udeležimo tudi izobraževanj, ki jih organizira Javni sklad RS za kulturne dejavnosti. Tako se tudi vodji območne izpostave JSKD, Cvetki Miklavc, zahvaljujem za vse poslanske informacije in povabila v vključevanje v njihova izobraževanja. Vsako leto se udeležujemo tudi Linhartovih srečanj.

Prav tako peljemo naprej tradicijo z abonmaji. Letos so se odvijali že devet let zapovrstjo, da pa jih lahko izpeljemo in pogostimo skupine, zelo pridno tudi pridobivamo sponzorska sredstva.

Gostujemo po vsej Sloveniji in tako smo stkali prijateljske vezi z dramskimi skupinami daleč naokrog. Sami smo s svojim delom zadovoljni, vemo pa, da smo vedno lahko še boljši. Prvič smo se udeležili tudi celodnevne gledališke tržnice v Podgorju, kjer je bilo predstavljenih 40 dramskih skupin iz cele Slovenije.

Tudi na najmlajše nismo pozabili in smo skupaj s pevskega zbori, folklorno skupino in učenci OŠ Ribnica na Pohorju izpeljali Božično zgodbo, katero je zasnovala Marija Hudernik, in tako popestrili praznične dni. Imamo še veliko načrtov in zaenkrat tudi še volje in energije, zato bomo še ustvarjali. Veliko nam pomeni dobro sodelovanje z drugimi društvi, zelo pa smo hvaležni Občini Ribnica na Pohorju in vsem ljubiteljem kulture. Prav tako hvala vsem, ki nam pomagata finančno in organizacijsko. Na koncu pa seveda zahvala soigralcem, ki se nesebično odrekajo prostemu času in stremijo za skupnim ciljem, da na koncu razveselimo in popestrimo kak večer domačinom ali pa drugi publiki širom Slovenije.

*Kulturno umetniško društvo Stane Sever
Majda PUŠNIK*

Člani dramske sekcije KUD Stane Sever

MOŠKI IN MEŠANI PEVSKI ZBOR KUD STANE SEVER RIBNICA NA POHORJU

»Luna svetlo sije nad vasjo, fantje se že skupaj zbirajo. Peli bodo pesmi dolgo v noč, odkrile mi ljubezni moč.« Besedilo, ki nam je pisano na kožo, opeva pesem, ki smo se jo naučili v letu 2018. To pa ni edina pesem, ki smo jo člani moškega in mešanega pevskega zbora na novo spoznali, saj je za nami pestro leto z nastopi in prireditvami. V letu 2018 smo se dobili kar 83-krat, od tega 16-krat na nastopu in na pogrebnih slovesnostih.

V aprilu se je moški zbor udeležil vsakoletnega srečanja odraslih pevskega zborov in malih vokalnih skupin »Koroška poje«. Tej prireditvi smo namenili kar veliko našega prostega časa in z zborovodkinjo Barbaro Mrak uspešno odpeli tri nove pesmi. Poleg vaj z mešanim pevskega zborom in nastopi v domačem kraju smo bili člani moške-

Nastop v Vuhredu ob 70. letnici Moškega zbora Vuhred, 26. 5. 2018

Srečanje članov KUD-a, 9. 6. 2018

ga zbora v maju povabljeni kot gostje na praznovanje 70. obletnice Moškega pevskega zbora Vuhred. V čast nam je bilo, da smo lahko nastopili na njihovi obletnici in tako navezali stike tudi z njihovimi pevci.

Včasih so za nas vaje in nastopi, ki jih ni malo, kar naporni. Zato smo v začetku junija v Josipdolu organizirali druženje vseh članov KUD-a. Na kozarček domačega vina in dobro hrano smo povabili tudi naše dolgoletne prijatelje, pevce MoPZ iz Majšperka. Z njimi sodelujemo že preko dvajset let.

Gospod Dani Cvetko nam je pokazal bogato dediščino domačega Josipdola in nam podal veliko zanimivih informacij. Brez Marjana Planinšiča, ki nam je prispeval jagenjčka, Danila Petruna, ki je le-tega pripravil, in ekipe za »grilanje« z Rafkom na čelu to druženje ne bi bilo tako pristno. Seveda tudi naših žena in pevk, ki nas vedno razvajajo s sladkimi dobrotami, ne smemo pozabiti. Vsi smo bili veseli, da smo se lahko družili tudi na takšen način, ne le na pevskih vajah.

»O kresi se dan obesi«, takšen je bil naslov letošnjega tabora slovenskih pevskega zborov, ki smo se ga letos udeležili z Mešanim pevskim zborom. Toliko vaj in učenja novih pesmi. Ampak ko prideš v Šentvid pri Stični in zagledaš množico pevk in pevcev ter začutiš njihovo energijo, pozabiš na vse napore in odrekovanja.

Moški smo tudi čez poletje bili dejavni, saj smo kuhali tudi Jernejevo župo. Tako smo dokazali, da nam žene lahko zaupajo kuhalnico tudi doma.

V jeseni smo pripravili srečanje okoliških pevskega zborov pod naslovom »Sosed, dober dan«. Gostovali smo zbere iz sosednjih kra-

Kuhanje Jernejeve župe, 26. 8. 2018

Nastop Ženskega pevskega zbora Mislinja na srečanju Sosed dober dan, 27. 10. 2018

jev naše občine, torej: Ženski zbor Mislinja, Moški zbor Vuhred in Mešani zbor sv. Anton na Pohorju. Tako smo s petjem in druženjem pokazali in dokazali, da se lahko tudi na tak način povezujemo in promoviramo Ribnico in turizem v naši bližnji okolici.

V decembru smo se pripravljali na Božično zgodbo, ki so jo otroci letos že drugič zaigrali na odru. Z dobrim sodelovanjem zborovodij Barbare Mrak in Uroša Jurgca, ki vodi mešani pevski zbor Rosika iz sosednjega Lovrenca na Pohorju, smo leto zaključili z gostovanjem na njihovem božičnem koncertu v Lovrencu na Pohorju. Takoj po novem letu smo z njimi in glasbeno šolo Radlje ob Dravi koncert ponovili tudi v Ribnici na Pohorju.

Nastop MePZ Rosika na Božičnem koncertu v Ribnici na Pohorju, 5. 1. 2019

Opisal sem nekaj prireditev, ki so nas zaznamovale v letu 2018. Tudi v letu 2019 smo si zadali kar nekaj ciljev. Rdeča nit v letošnjem letu je 55 let neprekinjenega delovanja Moškega pevskega zbora, ki nam bo vodilo za vse vaje in nastope.

Dragi bralci, naši zvesti poslušalci in ljubitelji zborovskega petja, hvala vam za vso podporo in besede. Z vami imamo res občutek, da naše delo ni zaman. Zelo veseli bomo tudi tistih, ki bi se nam radi pridružili in v dobri družbi zapeli kakšno pesem.

*Kulturno umetniško društvo Stane Sever, Moški pevski zbor
Branko SMONKAR*

DELOVANJE DRUŠTVA KET V LETU 2018

Delovanje poteka skozi celo leto. Že na zboru članov si zastavimo cilje, ki so včasih preveliki, vendar jih s pomočjo članov društva zmoremo realizirati.

Vsako leto pripravimo kresovanje in smo tudi edini v naši občini, ki prirejamo to tradicionalno prireditev. Že je tu 1. maj in pohod k Štrucu, kjer s sodelovanjem Planinskega društva iz Ribnice organiziramo pohod, na koncu pa udeležencem postrežemo malico.

V letu 2018 smo skupaj z Društvom za šport in rekreacijo Josipdol organizirali iskanje Pepijevega zaklada.

V jesenskih mesecih smo organizirali strokovno ekscuzijo na Gorenjsko. V prekrasni dolini pod Poncami smo si ogledali Nordijski center Planica. Nekaj udeležencev se nas je opogumilo za prelet planinške velikanke po ziplitinu. Adrenalinski spust je dolg kar 566 metrov in bilo je naravnost fantastično. Nadalje nas je pot vodila v Begunje, kjer smo si ogledali Muzej Avsenik in Alpski smučarski muzej Elan.

Prihod božička je pričakalo 150 otrok s svojimi starši

Pod planiško velikanko

Žive jaslice

Pohorski orli

Božične prireditve so nam vzele veliko časa. Odločili smo se razbremeniti starše, speljali akcijo zbiranja donatorskih sredstev pri podjetjih, katerih odziv je bil neverjeten, in zbrali dovolj sredstev, da smo lahko naše otroke ob prihodu Božička obdarili brezplačno.

Dodatnega dela je bilo veliko, vendar se je splačalo potruditi. Prireditev na igrišču v Josipdolu je obiskalo kar 150 otrok. V kulturnem programu so sodelovali otroci iz vrtca Ribnica na Pohorju, Anže Krevh, Alja Krušič, Sven Pušnik in Primož Hartman, ki so zaigrali in zapeli božične pesmi. Domača društva in podjetniki (Ročnodelsko društvo Pohorska Zarja, Leskته d.o.o., Turistično društvo Ribnica na Pohorju) so nam postregli svoje izdelke, društvo KET pa je podarilo kuhano vino in čaj. Veseli smo, da je prireditev uspela, in ravno to nam daje voljo in energijo za delo v naslednjih letih.

Še enkrat hvala vsem donatorjem!

*Kulturno etnološko in turistično društvo Josipdol
Danica LADINEK*

ŠPORTNO DRUŠTVO HUDI KOT V LETU 2018

Nekdo je nekoč zapisal, če imaš ob sebi prijatelja, potem nobena pot ni predolga.

Zato v ŠD Hudi Kot gojimo prijateljstvo in preudarno, vendar z odločnimi koraki stopamo začrtanim ciljem naproti. V lanskem letu smo realizirali vse cilje, razen smučarskih skokov, ki pa so močno odvisni od naklonjenosti narave. Smo se pa zato člani in članice toliko bolj posvetili ostalim dejavnostim društva.

V zimskem času smo se tako člani kot veterani nogometnih sekcij redno udeleževali rekreacije v telovadnicah v Ribnici, Radljah in Dravogradu ter tako krepili telo in duha. Prav tako smo odigrali vse ligaške in pokalne tekme v medobčinski ligi malega nogometa in se udeležili kar nekaj turnirjev v bližnji okolici.

Nikoli pa ne sme izostati ogled smučarskih poletov v Planici, zato smo se s polnim avtobusom članov odpeljali v dolino pod Ponca in tam uživali ob uspehu naših skakalcev.

Lani oz. že kakšno leto poprej je od naših članov prišla pobuda, da bi lahko ŠD organiziralo kakšen pohod. Zamisel je obrodila sadove, saj smo prvi takšen pohod organizirali na praznik velike noči, in sicer na velikonočni ponedeljek. Pohod je potekal od našega vaškega doma do domačije »Prapertnik« in nato vse do Pesnika, kjer sta nas pričakala topla malica in nekaj osvežilne pijače, da smo se lahko okrepčani vrnili nazaj. Pohoda se je udeležilo preko 35 pohodnikov, ki smo v en glas zatrdili, da mora ta pohod postati tradicionalen.

Delovna akcija travnato igrišče april 2018

Nova pridobitev na veteranskem igrišču – nova »strojna lopa«

Kot je običajno, sta prva dva spomladanska meseca za naše športno društvo zelo delovna. Tako nam je na travnatem igrišču ob že obstoječi objekt le uspelo postaviti strojno lopo, izgradnjo katere smo načrtovali že dve leti. Na igrišču pa smo pred obema goloma ponovno posejali novo travno rušo.

V okviru zbiranja kosovnih odpadkov Komunalnega podjetja Radlje je društvo istočasno organiziralo zbiranje starega železa.

Da zadostimo tradiciji društva, smo 27. aprila 2018 sedaj že tretjič majsko drevo postavili ob naš prelepi vaški dom. Na predvečer praznika dela nam je letos vreme le bilo naklonjeno, tako da smo lahko izpeljali že tradicionalno tekmo stari - mladi ter se zvečer in pozno v noč družili in zabavali ob prižigu kresa.

V maju, ko naša občina praznuje svoj praznik, smo organizirali in izpeljali »društvene igre« ter se z veseljem udeležili še ostalih prireditev, ki so jih organizirala druga društva v naši občini.

V juniju smo se člani sedaj že tradicionalno odpravili na enodnevni izlet, tokrat na Dolenjsko. Sprva smo se s splavom zapeljali po reki Krki in z njega opazovali lepote Novega mesta ter reke Krke. Vsem nam je dobro poznano, da je Dolenjska dežela cvička, in to žlahtno kapljico smo okušali na 150 let stari Matjaževi domačiji ter se na gradu Struga vrnili v srednjeveški čas vitezov. Ob glasbi naše harmonikarice ter polni lepih spominov smo se v poznih večernih urah le vrnili domov.

Z gotovostjo lahko trdim, da je bil izlet zopet vrhunsko organiziran in izpeljan, smeha in dobre volje pa ni manjkalo na nobenem koraku.

V juniju nam je vodstvo Medobčinske lige v malem nogometu zaupalo organizacijo zaključnega turnirja v pokalnem tekmovanju. Kot že velikokrat smo tudi tokrat s skupnimi močmi prireditev izpeljali na zelo visoki ravni.

Pred pričetkom letnih dopustov smo izpeljali že 25. Voduškov memorial, katerega se je letos udeležilo 12 ekip. Pri tem se ne morem izogniti dejstvu, da je turnir v Hudem Kotu znan daleč naokrog, predvsem po dobri organizaciji, poštenosti in odličnem ambientu, saj na ta turnir vsako leto prihajajo ekipe od Velenja pa vse do Ptuja.

Članska ekipa Hudega Kota je zasedla 3. mesto v medobčinski ligi malega nogometa skupine B

Takoj zjutraj po končanem turnirju, ko nekateri naši člani še sploh nismo zatisnili oči, smo pijačo in gasilske komplete preselili z igrišča k cerkvi sv. Bolfenka, kjer smo pomagali pri organizaciji Bolfenške lepe nedelje, na kateri smo pogostili vse obiskovalce tudi s toplim obrokom. Tukaj moram dodati, da je obisk lepe nedelje vsako leto večji in si upam trditi, da tudi zaradi naše gostoljubnosti in postrežbe.

V juliju smo na travnatem igrišču organizirali piknik za vse člane in članice ŠD, na katerega so bili povabljeni tudi naši sponzorji, donatorji in tudi župan Srečko Geč.

V juliju smo organizirali že drugi pohod za člane, članice in simpatizerje ŠD. Pohod je potekal od travnatiga igrišča do Bolfenka, kjer smo se pod senco lip malce okrepčali. Pot nas je nato vodila mimo Pahernikove smreke in vse nazaj do igrišča, kjer nas je pričakal zelo okusen bograč našega kuharskega mojstra Marjana.

Na koncu poletnih mesecev nam je bila narava le naklonjena, da smo lahko nemoteno organizirali in nato izpeljali nogometni turnir za veterane, katerega se je udeležilo pet ekip.

Prav tako se je naša kuharska ekipa z veliko podporo članov v avgustu ponovno udeležila kuhanja »Jernejeve župe«. Kljub slabemu vremenu smo se imeli zelo lepo, zato smo že takrat sklenili, da se bomo tega dogodka v letošnjem letu ponovno udeležili.

V septembru, ko se je pričela sanacija našega vaškega doma, smo izpred njega odstranili tlakovce in izvajalcu pomagali pri odkopu.

Pred novoletnimi prazniki smo člani društva postavili in okrasili še novoletno jelko ob vaškem domu.

Prav tako smo pred večnamenskim prostorom že četrtič postavili »maketo Božičkove vasi« in 27. decembra 2018 na tem mestu z otroki Hudega Kota, pričakali prihod Dedka Mraza, ki je vse otroke tudi obdaril.

Z velikim veseljem lahko povem, da smo poleg vseh zgoraj omenjenih prireditev in dejavnosti organizirali 18 delovnih akcij, na katerih smo opravili 629 delovnih ur. V veliko zadovoljstvo mi je tudi to, da

Kuhanje »Jernejeve župe« avgust 2018

Sanacija vaškega doma in namestitev strelovodov - september 2018

Drugi pohod za člane in članice, ter simpatizerje ŠD HUDI KOT - julij 2018

Veteranski turnir Hudi Kot – avgust 2018

se je delovnih akcij v letošnjem letu udeležilo skorajda tri četrt vseh članov ŠD.

Tudi v letu 2019 bomo izkazovali pripadnost kraju in krajanom in poleg uspešnih standardnih prireditev izpeljali še nekaj dodatnih dejavnosti:

1. Na travnatem igrišču bomo skupaj z občino uredili travnato igrišče z elektriko in osvetlitvijo z reflektorji, tako da bo mogoče igranje nogometa tudi v večernem času.
2. Ob travnatem igrišču bomo na mestu dosedanje strojne lope, katero smo odstranili, postavili veliko mizo s klopki, namenjeno uporabnikom piknik prostora.
3. Na vaškem domu bomo po sanaciji vdora vode v spodnje prostore skupaj z občino položili robnike in nato še tlakovce. Prav tako bo potrebno spodnje prostore ponovno prebeliti.

Zavedamo se, da so cilji visoki in zahtevajo finančna sredstva, zato upam, da nam bodo kot vselej pomagali občina in seveda naši zvesti sponzorji.

Želimo si, da bi se še več krajanov Hudega Kota vključilo v naše društvo in da bi tako v društvo prinesli še več energije in dobrih zamisli ter da bi vsi člani radi prihajali na delovne akcije in prireditve, kajti le s skupnimi močmi bo možno uresničevati naše načrte in dosepati zastavljene cilje.

Športno društvo Hudi Kot
Matej HUDERNIK

ŠPORTNO DRUŠTVO RIBNICA NA POHORJU DRUGIČ ORGANIZIRALO PRIREDITEV SPUST ČEZ LUŽO

Na smučišču v Ribnici na Pohorju smo zimsko sezono začeli 22. decembra 2018. To sezono nas narava ni obdarila z bogato snežno odejo, zato smo smučanje zagotovili z veliko mero umeznega snega, ki je prestal vse odjuge in visoke temperature v februarju in marcu. Kljub temu je veliko domačinov in gostov uživalo na našem smučišču, uspešno sezono pa smo zaključili z družabno prireditvijo smučanja s spustom čez lužo, ki je bila 16. marca 2019.

Člani smučarskega kluba smo v sodelovanju s sponzorji že dan prej pripravili vse potrebno. Z bagerjem smo z dela smučišča pobrali sneg in z njim naredili veliko lužo, globoko 1 meter in dolgo kar 12 metrov. Prekrili smo jo s folijo in vanjo natočili približno 60 kubičnih metrov vode. Za varnost so poleg članov smučarskega kluba poskrbeli člani PGD Ribnica-Josipdol, dr. Ivan Kralj in profesionalni potapljač Fredi Švikart. Čeprav je bilo vreme res čudovito, pa hladen vetrič, ki je vel čez ravnino, ni spodbujal prevelikega navdušenja za čofotanje po vodi. Zanimanje udeležencev spusta čez lužo je bilo zelo različno, vsi tekmovalci so za gledalce pripravili veliko zanimivih zamisli, od pravih tekmovalnih voženj čez lužo s slalomskimi in skakalnimi smučmi do vožnje s čisto navadnimi lesenimi smučmi, s katerimi so se naši dedki spuščali po snežnih strminah. Nekateri so se odločili za bolj akrobatske spuste s »hodrom«, ornico, skirojem, gumijastim čolnom, plezuhom, potapljaško masko, vse z vročo željo, da nasmejijo gledalce in, če imajo srečo, tudi prevozijo lužo. Hladna voda je z velikim pljuskom osvežila tudi številne gledalce ob luži.

Poletno vzdušje na mrzli luži

S potapljaško masko je bilo varneje

... če je uspelo prevoziti lužo, so bili mokri tudi gledalci

Ekipa Skihader v spustu in pričakovanju hladne kopeli

Člani ŠD Ribnica na Pohorju in podjetja Turi, ki so pripravili lužo ter župan Srečko Geč

Druženje s podelitvijo nagrad najbolj izvirnim tekmovalcem smo nadaljevali na terasi Bar smučar. Prireditev so omogočili številni sponzorji, katerim se iskreno zahvaljujemo. Odločili smo se, da bomo to prireditev pripravili vsako leto. Želimo, da se nam pridružite v čim večjem številu, zato že sedaj prisrčno vabljeni!

Športno društvo Ribnica na Pohorju
Marija SGERM

DELOVANJE DRUŠTVA ZA ŠPORT IN REKREACIJO JOSIPDOL V LETU 2018

V okviru DŠR Josipdol deluje pet sekcij (nogomet, odbojka, tenis, smučarski teki s kolesarjenjem) in vsaka sekcija pripravlja turnirje in druženje na svoj način.

Društvo je skupaj s Smučarsko zvezo Slovenije 20. januarja 2018 organiziralo petnajsti smučarski tek Ribniške kočice. Gre za enega večjih in pomembnih projektov društva, saj se tekmovanje šteje za Pokal SLOvenSKI maraton in je že dobro poznan širši javnosti smučarjev tekačev. Prizorišča celodnevni rekreativni prireditve v okviru pokala so poleg Ribniške kočice tudi Logarska dolina, Bohinj, Jezersko, Vojsko, Areh, Bloke, Črni vrh, Planica in Pokljuka.

Zgodaj spomladi smo začeli s celovitim urejanjem športnega parka, s košnjo trave na veteranskem igrišču in pripravo teniškega in odbojarskega igrišča. Mladi nogometaši so začeli z urejanjem asfaltne igrišča, odstranili so dotrajano uto za igralce in postavili temelje za novo hiško za igralce. Prav tako so s pomočjo Občine Ribnica na Pohorju zamenjali železno ograjo okrog igrišča in namestili viseče mreže.

Prireditve ob občinskem prazniku smo popestrili s kolesarjenjem, tokrat za mlajšo generacijo. V sklopu kolesarjenja smo skupaj z društvom KET Josipdol organizirali iskanje Pepijevega zaklada. Otroci so bili navdušeni, pogumno so se podali na kolo in vsi so hoteli biti prvi pri „Bočnikovi ridi“. Pot jih je nato vodila do kulturne dvorane,

Kolesarjenje in iskanje Pepijevega zaklada

Udeleženci prireditve Pohorski Pepi išče zaklad

Smučarski tek Ribniške kočice

Pohorske puže

Prejemniki medalj: Danijela Pušnik in Silveli Grosek z Brankom Sebancom

kjer so našli Pepijev zaklad in se okrepčali z malico, ki smo jim jo pripravili.

Turnir v odbojki na mivki in tenis turnir med člani teniške sekcije smo izvedli meseca julija. Da otrokom med poletnimi počitnicami ne bi bilo dolgčas, smo dvakrat na teden organizirali rekreacijo in športna udejstvovanja za otroke iz Osnovne šole Ribnica na Pohorju. Lahko so igrali tenis, odbojko na mivki, nogomet in še kaj ...

Na Jernejevo nedeljo so se članice športnega društva udeležile kuhanja „Jernejeve župe“ in že drugič zapored častno zastopale naše društvo, sicer pa je bil jesenski del leta rezerviran za turnirje v nogometu, tako članske kot veteranske sekcije.

Gibanje je zelo pomemben dejavnik za ohranjanje zdravja. V društvu si prizadevamo k rekreaciji privabiti čim več otrok in jih vzgojiti v reku „zdrav duh v zdravem telesu“. Rekreacija je učinkovita naložba v nas same, zato vabim vse, da se nam pridružite.

Društvo za šport in rekreacijo Josipdol
Danica LADINEK

S KOLESOM PO NEKDANJI AVSTRO-OGRSKI

V življenju se večkrat začetek sreča s koncem. Leta 2008 smo Donavo s kolesom prevozili od Passaua do Dunaja. Deset let kasneje smo se odločili za nadaljevanje od Dunaja do Budimpešte.

Dunaj je od Ribnice oddaljen le 280 km. Po tem, ko smo si priskrbeli koledarski vodnik, smo se 21. julija z avtom odpravili na pot in po dobrih treh urah razložili kolesa v bližini Schönbrunn. Avstro-Ogrska monarhija, v kateri smo do konca prve svetovne vojne živeli tudi Slovenci, je nastala leta 1867 in je obsegala dve enakopravni polovici, Avstrijo in Ogrsko. Obe državni polovici sta imeli svoj parlament in vlado, skupne zadeve so urejala skupna ministrstva za vojsko, finance in zunanjo politiko. Monarhija je imela skupnega cesarja Franca Jožefa I, ki je bil hkrati ogrski kralj. Palača Schönbrunn je eden najpomembnejših avstrijskih kulturnih spomenikov in najbolj obiskana znamenitost Dunaja. Palača in vrtovi odsevajo okus, zanimanje in duhovni svet habsburških vladarjev, ki so dvorec uporabljali kot poletno rezidenco. Od leta 1996 je uvrščena na Unescov seznam svetovne kulturne dediščine. Zapeljali smo se do vhoda, kjer smo morali pustiti kolesa. Veličastna stavba s še lepšimi vrtovi.

Odločili smo se za ogled s konjsko vprego in v dobre pol ure prevozili stezice, kjer so se nekoč sprehajali habsburški monarhi. V sklopu parka sta tudi živalski vrt, prvi v Evropi, in botanični vrt z eksotičnimi drevesi.

Ogled Dunaja ne mine brez ogleda avstrijskega parlamenta in Hofburga. S kolesi smo se zapeljali na znano Ringstrasse in si ogledali palačo Hofburg, ki je bila cesarjeva zimska rezidenca.

Hofburg

Bratislavski grad

Dvigovanje rečne ladje

Palača Schönbrunn

Botanični vrt

Za več ogledovanja je zmanjkalo časa, saj smo imeli tega dne etapni cilj v Bratislavi, oddaljeni 70 km. Usmerili smo se proti Donavi in skozi predmestja zapustili Dunaj. Sledili smo mogočni reki proti vzhodu in pozno popoldne prečili slovaško mejo. Za našim hrptom so se na avstrijski strani kopičili temni oblaki in bolj ko smo pritiskali na pedale, da bi jim ubežali, bolj se je nevihta približevala. Tik pred Bratislavo se je končno ulilo in z nadetimi pelerinami smo našli hotel. Varianta hostl, žal brez kuhinje in tako ni bilo nič z večerjo, o kateri smo sanjali celo popoldne. Jutro je bilo lepo in odpravili smo se na ogled mesta. Staro mesto je bilo na drugi strani reke, zato smo morali čez novozgrajeni most, s katerega je lep pogled na reko in bratislavski grad. Ogledali smo si staro mestno jedro, ki blesti v brezhibni urejenosti s kamnitimi tlaki in vodnjaki.

Bratislava je glavno mesto Slovaške s prek pol milijona prebivalcev. Poslovili smo se od bratislavskih uličic in začeli drugo etapo s ciljem v madžarskem mestu Győr. Kolesarili smo ob donavskem kanalu na slovaški strani reke. Kolesarjenje na obrežju kanala te navda s poseb-

Madžarsko mesto Győr

nim občutkom, saj si nekako dvignjen nad reko, sčasoma pa postane dolgočasno zaradi enoličnosti pokrajine. Na Donavi so tudi elektrarne, rečni promet pa je omogočen z zapornicami s pretočnimi polji, v katerih ladje dvigajo na novo višino. Ogledali smo si, kako izvedejo dvig rečne ladje. Zvečer smo prispeli v madžarsko mesto Győr.

Prevozili smo glavne ulice in zaključili, da mesto v ničemer ne zaostaja za mondenimi evropskimi mesti. Mesto krasijo sodobni vodometi z laserskimi učinki, kamniti tlaki in brezhibna pročelja stavb. Po večerji smo odšli na glavni trg, kjer je imela koncert rock skupina. Trg je bil poln, ob 22. uri, ko je bilo vzdušje na višku, pa se je koncert končal in ljudje so se brez protestov razgubili po ulicah Győra.

Naš cilj tretjega dne je bilo mesto Esztergom. Najprej je bilo kljub skrbnemu pregledovanju kolesarskega vodnika in navigacije nekaj težav z orientacijo. To je nekoliko lepši izraz za situacijo, ko se človek

Esztergomska bazilika

Pogled z grajskega hriba

Budimpeštanski parlament

Na cilju

izgubi, kar je sestavni del kolesarskih potovanj, še posebej po deželah, kjer so kolesarske poti slabo označene. Ko smo to rešili in našli mesto Komarno, je sledilo novo presenečenje. Pot je vodila čez blatno poljsko pot. Vzpostavili smo pristni stik z madžarsko prstjo, saj so se kolesa kar pogrezala v blato. Pa smo tudi to preživeli in proti večeru prišli v obljubljenno mesto Esztergom. Mesto se ponaša z največjo cerkvijo na Madžarskem. Baziliko v klasicističnem slogu so zgradili in posvetili leta 1856.

Poleg cerkve je obnovljena kraljeva palača, pod hribom pa nadškofijska palača s cerkvenim muzejem. Prenočili smo tik ob cerkvi in si zjutraj ogledali mogočne zgradbe, s katerih je lep razgled na mesto in Donavo.

Ob vhodu v baziliko je, oblečen v modro opravo, deček igral na flavto. Gotovo je bil šolan glasbenik, saj je igral na dve flavti hkrati. Po naročilu mi je zaigral »Na lepi modri Donavi«. Johanna Straussa ml. Ob lepem valčku sem se zazrl v mogočno reko in užival, dokler niso izzveneli zadnji toni.

Četrtega dne nas je pričakovala Budimpešta, glavno mesto Madžarske. Kolesarili smo mimo mondenega Višegrada in zgodaj popoldne prispeli v veliko mesto. Po ciljnem fotografiranju smo si zvečer ogledali mesto.

Zjutraj smo se odpravili na železniško postajo, od koder smo hoteli z vlakom do Maribora. Vendar se vedno ne izide po načrtih, saj ta vlak ni sprejemal koles. Tako smo morali nazaj domov potovati z vlakom preko Bratislave in Dunaja do Gradca. In če strnem vtise 350-kilometerskega kolesarskega potovanja, bi rekel: lepa mesta ob mogočni reki.

NA NOGOMETNO TEKMO V BANJALUKO

Vse prave nogometne ekipe se v času med sezonama odpravijo na priprave. Zakaj se ne bi tudi mi, so si rekli nogometni veterani iz Josipdola. Vse skupaj se je v resnici začelo dogajati malo v šali, kmalu pa je postalo jasno, da bo avtobus zapolnjen, našel pa se je tudi morebiten tekmelec na pripravljalni prijateljski tekmi.

Pričela se je organizacija. Koliko potnikov bo na avtobusu, kako velik avtobus potrebujejo, kje bodo prenočili, kje jedli, ali bodo boljše polovice sploh odobrile odhod na moški vikend? Malce brskanja po spletu in poslano sporočilo je bilo potrebno, da so našli nasprotnika za prijateljsko tekmo. Vodja lokalne ekipe se je prijazno ponudil in organiziral tudi prenočišče ter prevzel organizacijo večernega dogajanja po tekmi.

Mrzlega februarskega jutra so se vzhičeni potniki zbrali pri trgovini v Josipdolu, natovorili »kuferam« in pričeli z dogodivščino. Potovanje po naši bivši skupni državi se je začelo. Pot so si krajšali s pesmijo, pogovorom, smehom ... Nekaj so tudi pojedli in kar nekaj spili, toda vse z mislimi na večerno tekmo. Le-ta jih je čakala takoj po prihodu. Skok iz avtobusa neposredno na travnato površino pa našim veteranom ni prav dobro del. Kljub vsemu so veterani in potrebujejo nekaj časa, da se navadijo na novo okolje.

Tekma je minila v sproščenem vzdušju z veliko smeha in tudi veliko žog v mreži (predvsem josipdolskih veteranov). Prijazni gostitelji so po tekmi pripravili pravcato pojedino. Ker pa so prav vsi imeli še veliko energije, so gostitelji Josipdolčanom prijazno predstavili tudi nočno življenje v Banjaluki. Zabava je morda trajala celo nekoliko predolgo in kar nekaj potnikov je imelo naslednji dan težave z zgodnjo uro nadaljevanja poti proti Sarajevu. Pred povratkom domov so

Raziskovanje okolice reke Miljacke

Skupinska fotografija z gostitelji

si ogledali še nekatere znamenitosti v centru Sarajeva, se sprehodili čez Baščaršijo in seveda spili tradicionalno bosansko kavo. Preizkusili so se tudi v nakupovanju in barantanju, da so ob povratku razveselili svoje drage. Sledila je dolga pot domov, kamor so prispeli s pomanjkanjem spanca, a neprecenljivimi spomini.

Izlet ni prinesel zgolj zabave in malce nogometa. Z bosanskimi gostitelji so spletili lepe nogometne in prijateljske vezi ter se dogovorili za ponovno snidenje – morda pri nas v našem lepem kraju ali pa ponovno na pripravah v Bosni.

Del ekipe v Baščaršiji

Z JOGO V NOVE IZZIVE

Skupina žensk, ki smo se odločile za vadbo joge, vztrajamo in redno vsak ponedeljek pridemo na 90-minutno vadbo pod strokovnim vodenjem našega dolgoletnega vaditelja, ki z nami deli svoje znanje in izkušnje.

Z jogo krepimo svoje zdravje in lastne sposobnosti. S pravilno vadbo smo sproščene, zadovoljne, gibljive in polne notranjega miru. Usvojile smo izraze za posamezne vaje iz različnih stopenj, kot so: tiger (vjaghra asana), mačka (mardžari), khatu pranam, skandar asana ...

Smo pozitivno naravnane in disciplinirane, saj vsaka morebitno odsotnost telefonsko opraviči že pred pričetkom vadbe.

Nevenka KUTIN

Del skupine med vadbo

RAZGIBAJ SE

Razgibaj se je vadbeni center TAVIO, gospa Tjaša Havnik pa je inštruktorica skupinske fitnes vadbe in voditeljica pilatesa.

V telovadnici OŠ Ribnica na Pohorju smo se zbrale ženske, ki se pod vodstvom vedno nasmejane in prijazne Tjaše vsak četrtek razgibavamo, in sicer od 17.30 do 18.30.

Vaje so primerne za vse starosti, tudi v naši skupini je razlika v letih več kot dve desetletji. Vaditeljica poskrbi, da delamo različne vaje in si krepimo vse mišice.

Po vadbi odidemo zadovoljne in z nasmeškom na obrazu.

Želimo, da se bi skupini priključilo čim več deklet in žena, pa tudi moške družbe se ne bojimo.

Nevenka KUTIN

Z voditeljico Tjašo Havnik

RIBNIŠKA SKUPINA KORONARNEGA KLUBA DRAVSKE DOLINE

Naše druženje poteka že drugo leto. V ribniški skupini je včlanjenih 21 udeleženk. Pri vadbi, ki poteka enkrat na teden, zelo uživamo. Marko Klemenc, naš vaditelj, poskrbi, da si telo v celoti razgibamo.

V oktobru je imel Koronarni klub cele Dravske doline organiziran pohod in družabno srečanje v Lehnu. Organizator tega druženja je bila skupina iz Lehna in Podvelke. Vreme je bilo čudovito in tudi vzdušje je bilo enkratno.

V decembru smo imeli predavanje o depresiji, težavi današnjega časa. Predaval nam je g. Andrija Halužan, dr. medicine. Bilo je zanimivo. Sledilo je prednovoletno druženje.

V januarju smo imeli predavanje o bolečinah v sklepih in mišicah. Najprej smo imeli teoretični del, nato še praktičnega. Predavala nam je fizioterapevtka Jasmina Erjavec. Spoznali smo veliko zanimivega, zlasti v praktičnem delu.

Vedno se dogaja kaj novega in zanimivega. Moto našega druženja je, da ohranjamo zdrav duh v zdravem telesu.

Del članic koronarne skupine Ribnica na Pohorju

Vabljeni, pridružite se nam!

Koronarna skupina Ribnica na Pohorju
Cvetka LADINEK

KULTURNA ŠOLA

Ponosni smo, da je Osnovna šola Ribnica na Pohorju znova prejela naziv KULTURNA ŠOLA. Ta naziv lahko prejmejo samo tiste šole, ki so na kulturnem področju še posebej dejavne. Na naši šoli živijo predvsem naslednja področja:

- FOLKLORA s folklorno skupino Severčki,
- GLASBENO PODROČJE s tremi pevskimi zbori in Orffovo skupino,
- LIKOVNO PODROČJE z udeleževanjem na likovnih natečajih in razpisih,
- LITERARNO PODROČJE z udeleževanjem na literarnih natečajih in razpisih,
- NOVINARSTVO z ustvarjanjem šolskega glasila.

Šola je srce Ribnice na Pohorju, kar se kaže v njenem tesnem sodelovanju pri kulturnih prireditvah v kraju ali pa povsem samostojnem organiziranju le-teh. Trudimo se, da je program vedno kakovosten, pester in zanimiv za gledalce. Njihovi odzivi nam dajejo potrditev, da smo na pravi poti. Učenci se vedno izkažejo kot odlični povezovalci programa, deklamatorji, recitatorji, pevci in folklorniki.

Strokovni delavci šole

Učenki šestega in osmega razreda sva se skupaj z učiteljico Jernejo in učiteljico Jasno odpravili v Maribor. Tam so potekale delavnice in slovesna prireditve, saj so naša in nekatere druge slovenske šole postale kulturne šole. Na Osnovni šoli Franceta Prešerna je najprej potekala uvodna prireditev. Nato smo se učenci šol razdelili v petnajst skupin, mentorji pa so se razdelili v pet skupin. Jaz in Tia sva bili razvrščeni v deseto skupino in delavnici je bilo naslov Čarobnost romskega plesa. Z mentorico, ki je tudi romska koordinatorica na šoli in je bila oblečena v nošo Romkinj (v kar deset metrov blaga), smo se pogovorili o plesu in o Romih na splošno. Po malici, ki je potekala v dani učilnici, smo se lotili učenja plesnih korakov. Z nami sta plesali

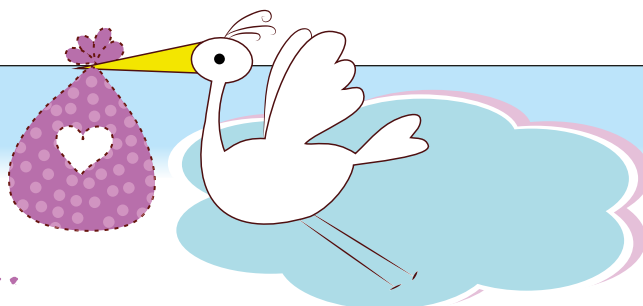

Zastavo kulturne šole sta razgrnili učenki Tia Fric in Jona Novak

tudi dve mladi Romkinji, ki sta učenki te šole. Plesali smo dobro uro in se nato napotili v šolsko jedilnico. Tam smo dobili izvrstno kosilo in se spet napotili proti prostoru, kjer je potekala uvodna prireditev. Z ostalimi skupinami, našimi mentorji in drugimi učenci šole smo se peš napotili proti SNG Maribor. Tam je potekala še zaključna prireditev. Prišli so tudi nekateri ugledni gostje: predsednik države Borut Pahor, minister za kulturo Dejan Prešiček, minister za šolstvo Jernej Pikalo, župan Maribora Andrej Fištravec in drugi. Ta dan se mi je za vedno vtisnil v spomin, saj je bil zelo zabaven in predvsem zanimiv.

Jona NOVAK, 8. razred

LETA 2018 SO SE RODILI ...

Ime in priimek novorojenčka	Ime in priimek staršev	Bivališče
Nika AVRAMOVIČ	Maša AVRAMOVIČ, Sašo AVRAMOVIČ	Zg. Lehen na Pohorju
Mark DRŽEČNIK	Mateja DRŽEČNIK, Rok DRŽEČNIK	Ribnica na Pohorju
Adam KENDA	Klavdija SGERM, Benjamin KENDA	Ribnica na Pohorju
Valentin MIHELČ	Ines GOLOB, Damjan MIHELČ	Hudi Kot
Blaž MITHANS	Tina GLAZER, Borut MITHANS	Hudi Kot
Erazem NAJŽAR	Urška NAJŽAR, Andraž NAJŽAR	Zg. Lehen na Pohorju
Tia PLEVNİK	Bojana PLEVNİK, Robert PLEVNİK	Josipdol
Taja URH	Sonja KUPNIK URH, Branko URH	Ribnica na Pohorju

Leta 2018 se je v Občini Ribnica na Pohorju rodilo deset novorojenčkov (na seznamu so tisti, katerih starši so dovolili objavo).

Občina Ribnica na Pohorju ob rojstvu otroka prispeva 150 evrov. Pravico do prispevka imajo novorojenci, državljani RS, ki imajo prvo prijavo stalnega prebivališča v Občini Ribnica na Pohorju.

Podatke o rojstvih otrok pridobi občina sama, zato staršem ni potrebno vlagati posebnih vlog ali pošiljati drugih dokazil o rojstvu otroka.

Enkratni denarni prispevek prejme upravičenec na osebni račun novorojenca, odprt pri Banki Intesa Sanpaolo d.d., Poslovalnici Radlje ob Dravi. Odprtje in vodenje računa otroka je brezplačno. Banka Intesa Sanpaolo d.d. vsakemu novorojencu Občine Ribnica na Pohorju ob rojstvu na odprt bančni račun pri tej banki dodatno nakaže 20 evrov oziroma 25 evrov, če se poleg odprtja osebnega računa sklene še varčevalni načrt za otroka.

ČAJANKA Z BABICAMI IN DEDKI

Otroci skupine PIKAPOLONICA so nestrpno pričakovali petek, 14. decembra 2018. Bil je prav poseben dan, saj smo v vrtec povabili babice in dedke naših otrok na čajanko s slastnimi domačimi piškoti, kakršne so babice pekle nekoč. Za njih smo pripravili predstavo Dobri snežak, ki so jo zaigrale vzgojiteljci oddelka ter dijakinji četrtega letnika III. gimnazije Maribor. Njihovi vnučki so zapeli pesem Sneženi mož in zaplesali po pesmi Mi delamo snežaka. Čajanko smo popestrili s kratkim ustvarjanjem sneženega moža. Bili smo zelo ustvarjalni in preživeli smo še eno, nekoliko drugače obarvano dopoldne v vrtcu.

*Vrtec Ribnica na Pohorju
Alenka URNAUT in Jana ESIH*

Ustvarjalne roke otrok, babic, dedkov in vodje vrtca

Druženje z babicami in dedki

Feliks in Pavlinca sta naredila največjega snežaka na svetu

MALČKOV ŠPORTNI DAN (orientacijski pohod)

Odbijanje balonov v zrak

V naši skupini izvajamo najrazličnejše dejavnosti na vseh področjih, ki jih določa kurikulum za vrtece. Tako smo v petek, 5. oktobra 2018, izvedli MALČKOV ŠPORTNI DAN (orientacijski pohod) najmlajših v vrtcu. Otroci so morali biti zelo dobri opazovalci, hkrati pa so navdušeno premagovali številne aktivnosti po postajah, označenih z baloni. Na cilju jih je čakalo presenečenje – iskanje skritega zaklada. Bravo, našli smo ga! Sledili sta pogostitev in osvežitev s sokom iz gozdnih sadežev. Preživeli smo čudovit, razigran, sončen in gibanja poln jesenski dopoldan.

*Vrtec Ribnica na Pohorju
Alenka URNAUT in Jana ESIH*

Predzadnja postaja-Vao, tek do velikega drevesa

Zaključek Malčkovega športa

LIKOVNI DOSEŽKI NEŽE POGOREVČNIK

Enkrat letno lahko občanke in občani Ribnice na Pohorju v ediciji Ribniške novice preberejo pomembne, zanimive in dokumentarne članke o pregledu družbenega in gospodarskega utripa ter o dosežkih lokalnega prebivalstva.

Po priporočilu dobrih ljudi, ki prepoznajo lokalne junake, k temu pestremu mozaiku dodajam zapis o dosežkih mlade Ribničanke Neže Pogorevčnik, ki z likovnim ustvarjanjem odkriva različna izrazna sredstva za ponazoritev njenega notranjega sveta ter pogleda na okolico, saj ji ta lahko predstavlja zahtevne izzive ali preproste rešitve, odvisno od počutja in skrivnosti dokaj kompleksnega osebnega razvoja. Zagotovo so njeni najbližji in Neža lahko ponosni na dosežke na področju likovnega ustvarjanja, kajti njeni mentorji v OŠPP Muta ji omogočajo sodelovanje na različnih razpisih in natečajih. V minulem letu je Neža prejela dve pomembni priznanji. Na 11. mednarodnem likovnem natečaju »Bodi umetnik – Igraj se z mano«

Neža na likovni razstavi v Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec

Pikapolonice, moje prijateljice

Nežino likovno delo je bilo do maja 2018 razstavljeno v Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje na Igu

Centra Janeza Levca Ljubljana v področnem sklopu Igraj se z mano in Spoznaj svet je bilo njeno likovno delo »Pikapolonice, moje prijateljice« pohvaljeno in izbrano za razstavo, ki je gostovala tudi v Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec.

Na 21. državnem natečaju »Naravne in druge nesreče – Pozor, nevarne snovi« Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje je Neža v minulem šolskem letu prejela posebno priznanje kot ena od peterice izbranih v 2. kategoriji učencev prve triade OŠPP. Natečaj je nagovoril mlade, njihove starše, vzgojitelje in učitelje o pomembnosti preventivnega znanja in ravnanja za preprečevanje nesreč, o zmanjšanju škode v teh nesrečah oziroma o tem, kako sebi ali komu drugemu rešiti življenje. Natečaj je potekal dvostopenjsko – na regijski in državni ravni v štirih starostnih kategorijah. Na natečaju je sodelovalo 3.693 mladih in 645 mentorjev iz več kot 80 vrtcev s podružnicami, skoraj 190 osnovnih šol s podružnicami in 13 osnovnih šol s prilagojenim programom. Nežino likovno delo je bilo do maja 2018 razstavljeno v Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje na Igu.

Neži želim še veliko ustvarjalnih navdihov in se zahvaljujem za spodbudo ter priložnosti, ki ji jih nudijo njeni pedagogi.

Herman PUŠNIK

POVABILO V FRANKOPAN V PUNAT NA OTOK KRK

Zdravstveno letovanje OTROK IN MLADOSTNIKOV v FRANKOPANU bo letos potekalo od 6. do 16. avgusta 2019. Udeležijo se ga lahko tisti otroci, šolarji in dijaki, ki imajo v medicinski dokumentaciji zapise o večkratni hospitalizaciji (dva in več zapisov v času od preteklega razpisa – od 17. februarja 2018 do 28. februarja 2019) ali so bili pogosteje bolni (dva in več zapisov v medicinski dokumentaciji v času od preteklega razpisa – od 17. februarja 2018 do 28. februarja 2019).

Vabimo starše, da prijavijo na to letovanje otroke od dopolnjena 5. leta starosti in vse do dopolnjena 19. leta, če so vsaj dvakrat obiskali zdravnika zaradi bolezni. Predlog za letovanje poda osebni zdravnik. Otroka na letovanje napoti Območna organizacija Rdečega Križa Radlje ob Dravi (tel. 02 88 73 052), ki bo predloge sprejemala do začetka julija 2019.

Prispevek za 10-dnevno letovanje bo znašal okoli 105 evrov. V primeru, da tega zneska ne zmorete pokriti, pa vaš otrok izpolnju-

je pogoje za zdravstveno letovanje, se lahko obrnete za pomoč na Krajevno organizacijo RK Ribnica-Josipdol (GSM 070 734 055).

Konec avgusta in v začetku septembra 2019 bo potekala strokovna ekskurzija krvodajalcev in organizatorjev krvodajalstva v FRANKOPAN. Zato vabimo vse krvodajalce in prostovoljce Rdečega križa, da se pridružite štiridnevni ekskurziji v prelepo letovišče na otoku Krku v kraju Punat. V ceno okoli 130 evrov je všteti prevoz z avtobusom, trije polni penzioni in večerni zabavni program. Dodatni ogledi (Goli otok, Baška, samostan ...) so za majhna doplačila. Sobe so večposteljne.

Prisrčno vabljeni.

*Krajevna organizacija Rdečega križa Ribnica - Josipdol
Judita KOTNIK*

ZRCALCE, ZRCALCE...

**“Zdaj gledamo z ogledalom, v uganki,
takrat pa iz obličja v obličje.”**

(1Kor 13,12)

Sneguljčica in sedem palčkov ... Zanimivo je, da pravljice za otroke pišejo odrasli. Če se poglobimo v zgodbo, lahko iz vsake spoznamo sporočilo, ki ga odrasli namenjajo otrokom. Najdi svojo podobo! Takšno, da boš dober, pošten, srčen in odgovoren do drugih.

Ko govorimo o podobi človeka, govorimo o obličju drugega. Francoski filozof judovskega rodu Emmanuel Levinas je govoril o obličju kot najbolj izpostavljenem, ranljivem, hkrati pa tudi najbolj razgaljenem delu človeškega telesa, ob katerem se mi razkriva neskončnost. Levinasovo temeljno sporočilo je, da obličje drugega govori: ne smeš me ubiti. S strani nekaterih filozofov mu je bilo očitano, da pri tem ni upošteval možnosti, kaj pa če je ta drugi rabelj? Odgovoril jim je z besedami, da rabelj nima obličja, skrito je in se ne razodeva, ker se boji svetlobe, ki žari na obličju drugega. Njegova

srčnost, dobrota in odgovornost je vedno obrnjena le k sebi in k svojemu obličju. Ker se nikdar ni zazrl v obličje drugega, se rabelj v ogledalu nikoli ne spozna, boji se svoje lastne podobe. Obličje drugega je namreč vedno ogledalo mojega obličja. To pomeni, da je moja dobrota, srčnost in odgovornost večja in je pred dobroto, srčnostjo in odgovornostjo drugega, vedno nosim jaz večjo odgovornost kot drugi.

V zgodbi o Sneguljčici lahko vidimo podobnost sporočila. Njena mačeha je v zrcalu lahko videla le svojo lastno podobo, nikoli pa se ni mogla zazreti v obličje Sneguljčice. In ko ji tudi zrcalce pove, da ni več najlepša v deželi, Sneguljčico zastrupi in jo ubije. Mačeha pobegne v temni gozd, ko Sneguljčica zopet oživi. Nikoli več se ne zazre v ogledalo in nikoli več ne vidi ne svojega in tudi ne obličja Sneguljčice.

Zato zrcalce, zrcalce na steni povej, kateri v deželi najbolj odgovoren je tej.

*Župnijska Karitas Ribnica na Pohorju
Blaž KRISTAN*

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO V LETU 2018

Delo, ki smo ga opravili operativni gasilci v letu 2018, je bilo v skladu s sprejetim programom na zboru članov PGD Ribnica – Josipdol in po smernicah Gasilske zveze Dravske doline. Vsakodnevno delo je narekovalo realizacijo nekaterih nalog, katerih nismo načrtovali s programom dela.

PREVENTIVNA DEJAVNOST

S preventivno dejavnostjo dosegamo gasilci že leta pomembne rezultate. Zavedamo se dejstva, da predstavlja preventiva pomemben člen delovanja gasilske organizacije, obenem pa z dobro preventivo zmanjšujemo potrebe po operativnem delu.

Vsako leto oktobra organiziramo strokoven pregled gasilnih aparatov za krajanje v gasilskem domu, po kmetijah in proizvodnih halah.

IZOBRAŽEVANJE IN USPOSABLJANJE

- izobraževanje za vodjo enot, gasilskega častnika so opravili trije člani
- tečaj za vodjo intervencij sta opravila dva člana
- usposabljanje za delo s helikopterjem modul B, sta opravila dva člana
- nadaljevalni tečaj za gasilca so opravili trije člani
- izobraževanje v prvi pomoči in tečaj temeljnih postopkov oživljanja (TPO) ima 21 članov
- podaljšanje licence je opravilo 9 članov
- poteka izobraževanje za strojnika, ki ga obiskujejo tudi naši člani in se še nadaljuje
- v jesenskem delu se bo pričelo izobraževanje za nižje gasilske častnike ali vodje enot (iz našega društva se tega izobraževanja lahko po pogojih udeleži 9 članov)

INTERVENCIJE

Zaradi podnebnih sprememb je občuten porast naravnih ujm in katastrof. Od skupno 28 intervencij je bilo kar 15 intervencij, kjer smo morali gasilci posredovati pri odstranjevanju posledic poplav,

Pristanek helikopterja

plazov in podrtih dreves. Te intervencije zahtevajo posebno previdnost, saj je odstranjevanje dreves zelo nevarno delo. Prav tako so grozeči hudourniki, kjer se lahko nenadoma pojavi večja količina vode, mulja in blata.

Glede dela na preventivi se pozna, da je upadlo število požarov. V lanskem so bili štirje: požar dimnika, električne omarice, požar starejše lipe in požar na prometnih sredstvih – osebnem avtomobilu.

Dvakrat smo pomagali Nujni medicinski pomoči (NMP) pri prenosu obolele osebe, dvakrat smo zavarovali pristanek helikopterja, ki je v UKC Maribor odpeljal obolelo osebo.

Glede na oddaljenost Ribnice od Zdravstvenega doma Radlje, kjer sta stacionarna reševalno vozilo in ekipa NMP, smo pristopili k izobraževanju prvih posredovalcev. V PGD Ribnica – Josipdol je za potrebe prvih posredovalcev izobraženih 21 gasilcev, ki vsako leto obnovimo licenco, opravimo preizkus znanja iz temeljnih postopkov oživljanja ter uporabe in nameščanja avtomatskega zunanega defibrilatorja - AED.

Gasilci opravljamo še razna komunalna dela, kot so čiščenje cestnih propustov, raznih kanalov, odstranjevanje nevarnosti, kot so čebele, ose in sršeni. Skrbimo za prometno varnost ob raznih prireditvah v kraju, opravljamo prevoze pitne vode.

Skupno je na intervencijah sodelovalo 174 gasilk in gasilcev, opravljenih je bilo 950 prostovoljnih delovnih ur. Pri vseh intervencijah je najbolj pomembno, da so se zaključile brez poškodb gasilk in gasilcev.

Izobraževanje iz temeljnih postopkov oživljanja

Tehnična pomoč

Ob neurju je vodotok uničil most

Nov most v Orlici

Na področju Občine Ribnica na Pohorju je nameščenih in javno dostopnih sedem avtomatskih eksternih defibrilatorjev ali AED. Da bi jih občani uporabili ob morebitni potrebi, smo gasilci že organizirali tečaje o uporabi AED in to prakso bomo nadaljevali še naprej, saj je pri zastoju srca pomemben čimprejšnji pristop in začetek temeljnega postopka oživljanja. Zato je potrebno osveščati krajane, da sosed sosedu, prijatelj prijatelju, sorodnik sorodniku lahko reši življenje.

Podajam nekaj informacij in navodil za uporabo AVTOMATSKEGA EKSTERNEGA DEFIBRILATORJA (AED – automated external defibrillator – avtomatski zunanji defibrilator):

Že leta 1775 so opisali, da električni tok sproži smrt pri kokoših. Leta 1849 so to poimenovali ventrikularna fibrilacija ali migetanje prekatov, leta 1900 so spoznali, da jo je prav tako možno prekiniti z močnejšim sunkom električnega toka, z defibrilacijo, za kar se moramo v prvi vrsti zahvaliti človekovemu najboljšemu prijatelju, saj so raziskovanja opravljena tudi na psih.

Vendar je moralo miniti kar nekaj let, preden so 1947. leta prvič pri človeku ponovno obudili migetajoče srce s pomočjo električnega toka, in to med operacijo na odprtem srcu. Šele leta 1956 je dr. Paul

Vaja na Janževskem Vrhu

Nova streha na gasilskem domu

Zoll s pomočjo klasičnega defibrilatorja izvedel prvo zunanjo defibrilacijo pri človeku. V začetku 70. let prejšnjega stoletja so že preizkušali prve modele avtomatskih defibrilatorjev, dejanske študije pa so pričeli leta 1980 z napravo, ki je tehtala skoraj 13 kg (danes nekateri tehtajo manj kot 2 kg). Prvo poročilo o uporabi samolepilnih elektrod so objavili maja leta 1986.

Ameriški Rdeči križ je pričel z izobraževanjem laikov o temeljnih postopkih oživljanja z uporabo AED marca 1999, novembra 2002 ga je bilo v ZDA možno kupiti na recept, od septembra 2004 pa ga je možno kupiti tudi brez recepta.

Avtomatski eksterni defibrilator (AED) je prenosna elektronska naprava, ki je sposobna zaznati zastoj srca pri človeku, s pomočjo električnega sunka pa lahko srce ponovno požene in na ta način reši življenje.

AED je sestavljen iz ohišja z baterijo, iz katerega izhajata dve nalepki – elektrodi. Na ohišju najdemo največ dva gumba (za vklop in prženje električnega sunka), zvočnik (preko katerega nam aparat daje glasovna navodila v slovenskem jeziku) ter pri nekaterih modelih tudi ekran, na katerem se izpišejo navodila. Navedene karakteristike se od modela do modela lahko nekoliko razlikujejo.

Uporaba je enostavna, uporablja ga lahko vsak. Potrebno je poudariti, da aparat sam po sebi ne rešuje življenj in je brez stiskov prsnega koša oziroma masaže srca in umetnega dihanja praktično neučinkovit. AED je tako le izredno dobrodošel dodatek pri oživljanju. Z uporabo avtomatskega eksternega defibrilatorja pri oživljanju lahko naredite toliko kot celotna reševalna ekipa, ki prispe kasneje, in rešite življenje.

Lep je občutek, da človek v nesreči ni nikoli sam in da vedno lahko računa na pomoč nas, gasilcev, ki kljub zaposlenosti in številnim obveznostim najdemo čas in to humano poslanstvo prostovoljno opravljamo. Povezujejo nas ljubezen do sočloveka in narave ter skrb za ohranjanje premoženja. Vsem občanom smo gasilci iskreno hvaležni za vsak prispevek in vse spodbudne besede.

Povezanost, pripravljenost, nesebičnost, prostovoljstvo, človečnost, dobra organiziranost in jasno zastavljeni cilji dajejo pečat društvu. Želja vseh je, da tako ostane tudi v prihodnje.

Na tem mestu in ob tej priložnosti bi se rad zahvalil županu Srečku Geču, svetnicam in svetnikom Občine Ribnica na Pohorju za razumevanje in pomoč ter vsem občanom Občine Ribnica na Pohorju, društvom in sekcijam.

NA POMOČ!

**PGD Ribnica - Josipdol
Drago ODER, GČ II.**

ZGODOVINA NI SPOMENIK, KAMOR BI NOSILI ROŽE. ŽIVA JE, JE VEČNI PREMISLEK IN NIKOLI KONČANO PREVPRAŠEVANJE

... je zapisal francoski pisatelj Eric Vuillard.

Tudi v preteklem letu smo slavnostno izvedli našo tradicionalno proslavo v Ribnici na Pohorju, katere vodilna nit je bil napad na orožniško postajo v Ribnici na Pohorju 11. avgusta 1941 in odgovor okupatorja na to odločno akcijo pohorskih partizanov.

Že 14. aprila 1941 so okupatorske oblasti zavzele Ribnico na Pohorju, prepovedale so uporabo slovenskega jezika, spreminjale in ponemčevale so osebna in krajevna imena ter odstranjevale vse slovenske napise.

V maju istega leta so se v Mejačevi hiši pričeli zbirati zavedni domačini in 8. avgusta 1941 ustanovili krajevni odbor OF, ki je sodeloval s Prvo pohorsko četo. Skupaj so zvečer 11. avgusta 1941 napadli orožniško postajo in v spopadu sta bila ubita vodja postaje Alfred Pildner in nemški župan Wilhelm Witzmann, ranjen pa pomožni policist Zacharias. Četa ni imela izgub, tudi ni pridobila orožja, akcija pa je imela veliki politični in moralni pomen.

Padla sta prva dva Nemca na Štajerskem. Nemška policija se je na napad in na njeno izgubo ostro odzvala ter naslednjega dne v Ribnici z okolico aretirala enajst ljudi. Zaradi te akcije in akcije Revirske čete v Zagorju je nemški okupator 24. in 25. avgusta 1941 v Mariboru ustrelil trinajst zavednih mladih ljudi. Med njimi je bil naš Edvard Grubelnik in Ribnica na Pohorju je žrtvovala svojega prvega talca.

O miru in borbah, o svobodi ne moremo govoriti brez zgodovine. Za Ribnico na Pohorju piše v arhivih, da so v letih 1941 do 1945 tukaj partizani imeli tako rekoč svoj dom. Ni bilo hiše, ki bi jih ne vzela pod streho, jim nudila zavetje in zavedno delala z obveščevalno službo. S skupnimi močmi so zgradili številne bunkerje, razna zavetišča ter bolnišnice.

Skupaj je Ribnica na Pohorju žrtvovala 44 oseb, od tega je bilo šest talcev. Velika zmaga nad fašizmom in nacizmom je bila možna le z jasnimi cilji, kako do svobode, ob zavedanju besede domoljubje, tovarištva in enakosti ter brezpogojni pomoči domačinov. Ob usta-

Kulturni program je povezovala Zala Orter

novitvi Zveze združenj borcev NOV Slovenije 4. julija 1948, ki je bila vključena v jugoslovansko borčevsko organizacijo in je povezala vse udeležence narodnoosvobodilnega boja z namenom, da s skupnimi močmi pomagajo pri obnovi in razvoju domovine, so se ponovno takoj odzvali tudi Ribničani. Že v jeseni istega leta so ustanovili ZB, ki je imela 350 članov, leta 1956 253 članov, leta 1957 320 članov in leta 1963 že 380 članov.

Druga, za nas zelo pomembna in uspela prireditev je bila okrogla miza v počastitev 70. obletnici ustanovitve Zveze borcev v Sloveniji. Prireditev je vodil in povezoval naš prijatelj in domačin gospod Herman Pušnik, ravnatelj I. gimnazije Maribor. Gosta sta bila generalni sekretar ZZB za vrednote NOB Slovenije tovariš Aljaž Verhovnik in predsednik ZB za vrednote NOB Radlje ob Dravi mag. Alan Bukovnik. S kulturnim programom so se predstavili učenci Osnovne šole Ribnica na Pohorju z deklamacijami in s pevsкими vložki, svetovni prvak na diatonični harmoniki Anže Krevh ter MPZ KUD Stane Sever s partizanskimi pesmimi, vlogo odlične voditeljice kulturnega programa pa je prevzela učenka Zala Orter.

Vsako leto si prizadevamo, da svoje naloge opravimo v celoti ter s spoštovanjem do narodnoosvobodilnega boja. Tudi za leto 2019 imamo obširen načrt in upamo, da ga bomo lahko uresničili. Predvsem pa naše delo temelji na prostovoljnem delu in tovarištvu, kar nam daje še večji zagon.

Okrogla miza, pogovor Hermana Pušnika z Aljažem Verhovnikom in Alanom Bukovnikom

*OO borcev za vrednote NOB
Maksimiljana LADINEK*

PROSTOVOLJNO DELO, BRIGADIRSTVO, SOLIDARNOST

Ko se rodiš, ti je ta vrlina položena, poleg maternega jezika, ljubezni, spoštovanja, v zibelko in te navade nosiš s seboj skozi življenje. Vse premalo je govora o prostovoljstvu, čeprav je tega veliko, sploh pri nas na podeželju.

Ni ga človeka, ki ni naredil kaj prostovoljno, veliko je nas, ki se tega, ko to storimo, sploh ne zavedamo, ker nam je to bilo položeno v zibelko in imamo to v krvi, kot radi rečemo.

Spomnimo se, koliko kilometrov zemlje je bilo izkopane za vodo, kanalizacije, ceste, pešpoti, koliko hiš, hlevov ali škarp se je zgradilo, koliko igrišč, večnamenskih prostorov, in to vse prostovoljno! Tega se spomnimo bežno, vendar z veseljem, ker smo to delali s ponosom in zadovoljstvom.

Veliko pohval gre gasilkam, gasilcem, ki si nedvomno pohvale in spoštovanje zaslužijo, a vendar mi dovolite, da dodam za večino pozabljene, kot so člani raznih društev:

- KUD Stane Sever, ki nam popestrijo življenje z različnimi igrami ali na raznih koncertih,
- člani športnih društev Josipdol, Ribnica in Hudi Kot, ki skrbijo za svoje športne centre,
- člani KET-a Josipdol, ki obnavljajo in vzdržujejo svoj muzej na prostem in ohranjajo zgodovino kraja Josipdol z okolico,
- potem so tu še ZB za vrednote NOB, Turistično društvo, Društvo invalidov, Društvo upokojencev, Pohorska zarja ..., vse te člane v društvih in ostale, ki nam s svojim delom obogatijo naš vsakdan (če sem koga izpustil se opravičujem) veže prostovoljstvo in druženje.

Pozabljeno je oziroma se o tem ne govori, ker smo tako naučeni, da se ne smemo hvaliti! Ampak, če to napišem, se nimam namena

Zbor brigadirjev

hvaliti, želim samo, da bo to nekje napisano in bo nekoč lahko kdo prebral, če bo želel, saj je vendar to del nas, naše zgodovine in smo lahko ponosni na naša dejanja.

Pisalo se je leto 1979, točno 25. maja, ko sem postal mladinec, in tega bo štirideset let. Isto leto (julija) sem odšel na lokalno mladinsko delovno akcijo (LMDA) na Sv. Primož na Pohorju, kjer smo urejali cesto na kočjo Partizanka ter pomagali kmetom pri vsakdanjih opravilih, avgusta pa še na republiško MDA v Slovenske Gorice (Dornava), kjer smo kopali jarke za vodo, po katerih še danes teče voda. Ker sem bil mlad in za »kramp« prešibak, sem bil dodeljen k ekipi, ki je sestavljala cevi, katere sem samo mazal, da so raje skočile skupaj! Tako sem na akciji preživel celih šest tednov, skoraj cele počitnice. Udeležen sem bil sedmih akcij in štiri mesece sem bil v štabu zvezne akcije v Žužemberku, kjer sem skrbel za hrano, oblačila in vse potrebno za nastanitev brigadirjev in brigadirjev, katerih je bilo preko devetsto v štirih izmenah.

Letos bo minilo trideset let, odkar smo zadnjič odšli na MDA z našo brigado XI. SNOUB MILOŠA ZIDANŠKA Radlje ob Dravi, torej dva mejnika, ki sta me navdihnili, da to napišem!

Veliko je bilo brigadirjev in brigadirjev iz naše občine, ki so svojo prostovoljno poslanstvo ponesli širom takratne Jugoslavije, žal pa to vedo v večini le sami, tudi moja mama, ki je žal pokojna, in še veliko je teh.

Želim, da bi ta doživetja delili z nami! Ravno zato ustanavljamo Medobčinsko društvo brigadirjev (MDB), ki bo združevalo vse brigadirke, brigadirje in podpornike iz UE Radlje ob Dravi.

Tako te vabim, da se nam pridružiš in nam zaupaš svojo zgodbo, pokažeš svoje spominke, da jih zapišemo, poslikamo in arhiviramo.

V drugi polovici leta (september ali oktober) bomo z OO za vrednote NOB Ribnica na Pohorju organizirali mednarodno okroglo mizo na temo »POVOJNA OBNOVA NAŠE DOMOVINE« in takrat bomo zbrano predstavili. Gostili bomo brigadirje iz cele Slovenije, morda pa še koga iz bivših republik nekdanje skupne domovine Jugoslavije.

Čeprav nam želijo prostovoljstvo odvzeti, se nam ni potrebno tega bati, ker imamo to v sebi in pri nas bo živelo vedno. **IN PRAV JE TAKO!** Torej, veselo na pomoč k sosedu ali sosed!

S spoštovanjem, Z D R A V O!

Nenad LAUKO

Brigadirji kopljejo traso za vodovod

GORE DAJEJO IN TUDI JEMLJEJO

Veliko lažje je pisati o lepotah v hribih in gorah, o občutkih, ki te prevzamejo, ko prideš na vrh, o razgledih, če ti je vreme naklonjeno, in osebнем zadovoljstvu, ko se varno vrneš s kakšne težje ture. Težje je pisati o nesrečnih dogodkih, ki se žal tudi v gorah vse pogosteje dogajajo. Še težje je spraviti besede na papir ob izgubil planinskega prijatelja.

Dne 4. aprila 2017 je po spletu in v javnih občilih odjeknila novica, da so italijanski gorski reševalci na južni strani italijanske gore Viš, na višini okoli 2350 metrov, našli navezana in v popolni opremi, brez znakov življenja, Igorja ZLODEJA in njegovo prijateljico Tatjano, ki sta bila pogrešana od 31. marca 2017.

Igor na vrhu gore Viš, ki ga je tudi vzela (vir Igor Zlodej-splet)

In zakaj pišem o Igorju? Zato, ker je bil »naš človek«, Pohorac, ki je bil doma na Janževskem Vrhu, tam v strmem bregu nad »fabriko« v Podvelki, zato, ker je bil sodelavec (čeprav je služboval na drugem koncu Slovenije, v Bovcu), ker je bil gorski reševalec, ker je spoštoval gore bolj kot vse drugo in po spletu natančno opisoval poti in razmere v gorah, ker sem bil z njim prvič na Triglavu, ker smo v letu 2017 načrtovali, da nas pelje nekam po njegovih poteh, ker ...

V sredo, 12. aprila 2017, smo se od Igorja poslovili na domačem pokopališču v Breznu. Slovo je bilo ob prisotnosti številnih planinskih prijateljev, gorskih reševalcev iz cele Slovenije in policistov ganljivo.

Pri naših nadaljnjih obiskih gora smo se spraševali, zakaj je moral tako tragično zapustiti ta naš svet. Pa prav on, ki je bil v gorah doma, saj je bil tam skoraj vsak dan. V neki izjavil je dejal: »Rad hodim v gore. Vem, do kam je meja, če ne gre, se pa obrnem. Zima mi je najbolj všeč, turno smučanje je nekaj najlepšega, kar lahko počneš pozimi v gorah.« Tudi zaradi teh besed smo sklenili, da obiščemo kraj nesrečnega dogodka.

Izven načrta pohodov smo se 5. avgusta 2017 dogovorili, da gremo na 2666 m visok Viš (Italija) in med drugim poiščemo kraj, kjer se je zgodila nesreča. Po prihodu na planinsko kočo Corsi smo se pogovarjali z najemnikom. Ugotovili smo, da sta bila z Igorjem velika prijatelja, saj je pogosto prihajal na te konce. Najemnik nam je tudi okvirno povedal, kje se je nesreča zgodila.

Ko stopamo po poti, ki vodi na vrh gore Viš, in ko s pomočjo jeklenice in klinov premagujemo nevarne predele, smo z mislimi z njim. Po prihodu iz manjšega previsa zagledamo v vdolbini skale svečke. Prišli smo na kraj, kjer sta se Igor in Tatjana poslovila od tega sveta. V tišini prižgemo sveče, ki smo jih prinesli s seboj, se vedno znova sprašujemo, ZAKAJ?

Na kraju nesrečnega dogodka

Po osvojitvi vrha se vrnemo do koč, kjer nam najemnik med drugim pove, da v septembru tega leta pripravljajo za Igorja in Tatjano spominsko slovesnost. Dogovorimo se, da se je tudi mi udeležimo.

V naslednjih mesecih navežemo stik z Igorjevo sestro Nado, ki si je želela slovesnosti prav tako udeležiti. Na družbenem omrežju se ustanovi skupina Igorjevih in Tatjaninih prijateljev. Slabo vreme v predvidenem terminu pa nam prepreči, da bi slovesnost izpeljali, in jo zaradi tega prestavimo na naslednje leto.

Zimski čas hitro mine, spomladi in v poletnih mesecih opravimo ture, ki smo jih načrtovali, pa še kakšno mimo tega.

Po predhodnem dogovoru se 8. septembra 2018 na odcepu ceste proti koči Corsi zbere lepo število Igorjevih in Tatjaninih prijateljev. Krenemo po poti, ki sta jo še zadnjič prehodila. Med potjo do koč se predvsem pogovarjamo o tem, kje smo se z njima srečevali in kaj smo skupaj doživeli. Drago v svojem nahrbtniku nosi še spominsko ploščo, ki jo je priskrbela Igorjeva sestra Nada, drugi še nekaj orodja, ki ga bomo potrebovali za pritrditev plošče na skalo.

Spominski plošči

Na kraju dogodka (Nada četrta spredaj z desne)

Po krajšem postanku in pogovoru z najemnikom koč se napotimo naprej. Bodrimo Nado, ki se sprašuje, če bo zmogla. Pred vstopom v skalo, Marjan naveže Nado in počasi krenemo naprej. Ko prispejemo na kraj nesrečnega dogodka, za trenutek umolkujemo in tolažimo Nado, ki jo prevzemajo čustva. Po dogovoru spominsko ploščo namestimo zraven Tatjanine, ki so jo pred tem že postavili njeni.

Prižgemo svečke in se vsak s svojimi mislimi še enkrat poslovimo od obeh.

Ob tem se spomnim članka v Planinskem vestniku, ki ga je Igor napisal ob tragični nesreči petih gorskih reševalcev v Turškem žlebu, v katerem se med drugim sprašuje: »Zakaj ste tako prekleto lepe, trdne, krušljive, krute, pa zopet enkratne v vsej svoji lepoti? Zakaj ste vzele te čudovite ljudi? Odgovora ni in ga nikoli ne bo.« Tudi mi se sprašujemo, zakaj ju je gora Viš vzela, čeprav sta jo imela neizmerno rada.

Takole od strani opazujem Nado. Opazim, da se v njej prepletata bolečina in ponos, da je zmogla, da je tukaj in da je izpolnila svojo zaobljubo.

Počasi se odpravimo proti koči, kjer nam je oskrbnik pripravil nekaj za pod zob. Po daljšem postanku in kramljanju se odpravimo nazaj v dolino, kjer smo pustili vozila. Ob slovesu se dogovorimo, da spominski pohod ponovimo naslednje leto in da bi lahko postal tradicionalen.

Naj na koncu zapišem še to, da je Igor ustanovil tudi Združenje prijateljev Triglava (včlanil se je lahko tisti, ki je bil najmanj petdesetkrat na Triglavu). V letu 2009 je pripravil protestni shod, ko so namerali prenesti Aljažev stolp v muzej v Mojstrano, na vrhu pa postaviti repliko. Takrat je Igor zapisal: »Naši nameni so povsem jasni, ohraniti simbol slovenstva tak, kot si ga je Jakob Aljaž zamislil in ga s precejšnjimi težavami ter v za tako dejanje precej neugodnih časih tudi postavil.« Tudi po zaslugi Igorja danes stoji na vrhu lepo obnovljeni izvornik, ki ga Igor opazuje od tam nekje.

Planinsko društvo Ribnica na Pohorju
Stane ZLATINEK

Pri koči Corsi pred odhodom nazaj

TURISTIČNA KMETIJA KLANČNIK - CILJ NAŠE EKSKURZIJE

Vsako leto se članice našega društva v poletnem mesecu odpravimo na ekskurzijo, kjer si ogledamo zanimivosti s področja turizma, kulinarike ali ročnodelskega ustvarjanja.

V letu 2018 smo si izbrale kraj v naši bližini. Odpravile smo se kar v neposredno bližino Dravograda na Turistično kmetijo Klančnik. Sprejel nas je nasmejani lastnik Marko Kogelnik in nas kar takoj spravil v dobro voljo. Bile smo dobro razpoložene, vedoželjne in gostobesedne. Razkazal nam je kmetijo in kar nismo se mogle načuditi, s čim vse se družinski člani ukvarjajo. Poleg sto glav goveje živine imajo še prašičjo farmo in oboro za sto petdeset damjakov. Seveda se na posestvu sprehajajo še številne druge živali, čemur bi lahko rekli kar mali živalski vrt za obiskovalce.

Prava atrakcija je seveda vlakec, s katerim nas je gostitelj Marko popeljal na svojo lovsko kočo. Med potjo smo si lahko ogledale zanimive živalske vrste, v lovski koči pa številne lovske trofeje in nagačene gozdne živali. Najbolj nas je razveselil pozdrav Markovega očeta, čilega staroste Klančnikove kmetije. Občudovale smo tudi prelep razgled v Dravsko dolino.

Tatjana je vožnja všeč

Ta medved je prava mrcina

Starosta Klančnikove kmetije

Darja in Mateja v lovski koči

Predsednica in podpredsednica društva v lovski koči

Pripravljene na vožnjo z vlakcem

Ob vrnitvi na domačijo smo bile povabljeni še v zasebno kulturno-etnološko zbirko, ki jo je gospod Marko kot ljubiteljski zbiralec opremil s starimi fotografijami svojih prednikov, starimi listinami in različnimi predmeti, ki so jih nekoč uporabljali v gospodinjstvu in pri kmetovanju. Na koncu nam je razkazal tudi mesno in mlečno predelavo in nas povabil na poskušnjo in k nakupu njihovih proizvodov.

Čeprav malce utrujene od vročega sonca, smo se zadovoljne zaradi lepega izleta in dogodivščin na Klančnikovi kmetij, v zgodnjih popoldanskih urah vračale proti domu. Naš cilj pa ni bil domač kavč, kjer bi pretegnile utrujene noge, saj so bili naši trebuščki že zelo prazni. Pri naši članici Tatjana je na dvorišču že prijetno dišalo po perutničkah, ribah, krompirčku ... Mojster žara Smiljan se je pridno motal okoli vrtnega kamina in roštilja, naša članica Magda pa nam je pripravila praznično okrašene mize. Gostiteljici Lojzika in Tatjana sta hitro pogasili našo poletno žejo, ostale članice pa smo poskrbele za tisto malo, kar je še ostalo, da se dober piknik prične. Seveda ni manjkalo pecivo, ki so ga spekle pridne roke naših članic, in dobra volja, ki smo jo prinesle z izleta, ki se je nadaljevala še pozno v večer.

Ročnodelsko društvo Pohorska zarja
Judita KOTNIK

TRINAJSTE DRŽAVNE KMEČKE IGRE V MIRNI PEČI

Letošnje državne kmečke igre so se odvijale v Mirni Peči na Dolenjskem, kamor smo se odpravile s kombijem. Z nami so bile tudi štiri navijačice. Vzdušje v kombiju je bilo zelo sproščeno in polno smeha; saj veste, ko imajo ženske prost dan in so brez velikih obveznosti, se rade sprostijo in čebljajo vse vprek in vprek .... Še vedno pa so bile naše misli usmerjene k igram in ugibanju, kakšne bi lahko bile. Pri tem razmišljanju je pridno sodeloval tudi naš šofer, kateremu smo se do solz nasmejale. Ni nam manjkalo niti raznovrstnih vicev, tako da je pot do Mirne Peči vse prehitro minila in postavljene smo bile pred dejstvo, da se moramo zresniti in pripraviti na kmečke igre.

Sodelovalo je 31 ekip iz vse Slovenije, ekipo pa so sestavljale po tri članice. Pozdravni nagovor je imela predsednica Zveze kmetič Slovenije, Irena Ule, ki je igre tudi vodila. Prva igra ni bila najbolj posrečena, saj je bil čas glede na zahtevnost igre absolutno prekratek. Izdelka še organizatorke pri prikazu niso uspele narediti, le kako bi ga vse ostale. Morale smo sestaviti Slakovo harmoniko in to tako:

- iz lista papirja po označenih črtah zgubati meh z gumbi na vsaki strani,
- gumbe pritrditi s sponkami po velikosti in barvi na točno določenem mestu,
- iz treh različnih barv splesti dve kiti in ju pritrditi na papirno harmoniko za naramnice.

Za vse to sta bili na razpolago dve minuti. V naslednji igri smo sestavljale zloženke, na katerih je bil fotokopiran čebelnjak. To je bilo zelo zapleteno, saj so si bile barve zelo podobne in tudi panji so bili enaki. Tretja igra je bila dopolnjevanje Pavčkove pesmi. V četrti igri

Tekmovalke z navijačicami

smo pekle štruklje z zelenjavnim nadevom. Ta igra nam je šla zelo dobro od rok, a se kljub temu nismo uvrstile v drugi krog med najboljših osem ekip. Potolažile so nas navijačice, da je važno sodelovati in da bo naslednje leto mogoče boljše. Zmagale so Blejke, ki so igre gostile lansko leto, druge so bile domačinke, tretje pa so bile članice iz Svetega Jurija v Slovenskih Goricah. In prav te bodo naslednje leto gostile že 14. državne kmečke igre.

Članice iz Mirne Peči so se izkazale s pogostitvijo s sladkimi dobrotami in celotno organizacijo iger. Pripravile so res lep in pester dan.

Popoldne smo se odpravile proti domu in v kombiju je bilo zopet veliko smeha. In da je bil v hiši mir, ko smo prišle domov, smo prinesle še trojanske krofe, saj smo se morale ustaviti na kavi in krofih. Tako smo preživele en lep dan.

*Društvo kmetič Dravska dolina, KO Ribnica na Pohorju
Jolanda PRAZNIK*

DAN ŽENA V JOSIPDOLU

Natopajoči v kulturnem programu

Tudi letos smo pod okriljem društva KET Josipdol že 72-tič organizirali proslavo in zabavo 8. marca ob dnevu žena. Vse spremembe družbenega sistema, ki so se odvijale skozi zgodovino od leta 1947, nas v Josipdolu niso zaustavile. Ponosna sem, da mi je zadnja leta zaupana naloga, da lahko skupaj z odborom organiziramo to prireditev. Vsako leto se zberejo ženske iz naše občine, iz Podvelke, Lovrenca na Pohorju in Radelj ob Dravi, tako da smo prav pestra družina. Prireditev se začne s kulturnim programom, na katerem nastopijo otroci iz vrtca Ribnica. Njihov nastop nas vedno gane do solz. Tudi naši moški nas pod vodstvom Franca Plevnika vsako leto presenetijo s svojimi vragolijami in tako poskrbijo, da se zabava prične s pravo energijo.

Seveda bi se na tem mestu rada zahvalila vsem donatorjem, ki nam pomagajo pripraviti to prireditev, predvsem Občini Ribnica na Pohorju, ki nam vsako leto prisluhne, ter vsem nastopajočim in vam, ženskam, ki nam dajete voljo in energijo, da že toliko let vztrajamo pri organizaciji te prireditve.

Hvala vam!

Danica LADINEK

DEVETDESET LET MARIJE (MARICE) MIHELIČ

*Leta minejo, a srce se ne postara,
kadar polno je miru in žara.
Kdor drugim ga odpira,
ostaja večno mlad in zaradi njega
bolj ima življenje rad.*

Na prelepi Bindžiževi kmetiji v Šentjanžu nad Dravčami je 23. junija 1928 privekala na svet Marija, rojena Šavc. Marija je bila predzadnji otrok med štirimi brati in dvema sestrama. Kmetija je bila velika in bi tudi v tistih težkih časih lahko nudila preživetje vsem rojenim otrokom. Toda, žal so otroci že zelo hitro izgubili mamo in kmalu zatem tudi očeta. Marica je bila stara komaj dve leti, ko ji je umrla mama in štiri, ko ji je umrl še oče. Otroci so rasli, zanje so poskrbeli sorodniki. Ni jim bilo poslano z rožicami. Bili so težki in nemirni časi. Eden izmed bratov je bil žrtev vojne.

Najstarejši brat je po končani kmetijski šoli prevzel kmetijo, se poročil in si ustvaril družino. Kmalu je hiša postala pretesna za brate in sestre in usoda je vsakemu namenila svojo pot.

Po vojni so bile delovne brigade, ki se jim je Marija pridružila brez oklevanja. Izučila se je za šiviljo in se po končani šoli poročila z Jakobom Miheličem, tajnikom takratnega krajevnega ljudskega odbora v Ribnici na Pohorju. Z nizkimi prejemki in trdim delom ter predvsem z veliko ljubezni in topline sta si v Ribnici zgradila prijeten dom. Njunjo zakonsko zvezo so kronale tri hčerke. Živela sta skromno, toda srečno. Dela jima nikoli ni manjkalo. Marija oz. Marica, kot so jo klicali, je s svojim znanjem šivala za vso družino. V hlevu sta imela svinje, koze, zajce in kokoši, obdelovala sta vrt in njivo ter

vso skrb posvečala nadobudnim hčerkam, ki so hitro zrasle in ena za drugo odšle najprej v srednje šole in nato naprej študirat. Dala sta jim vse in še več, predvsem pa dobro popotnico za življenje, da so zrasle v poštene, zrele, odgovorne in srčne osebnosti. Prva hčerka je postala diplomirana medicinska sestra, srednja hčerka diplomirana vzgojiteljica predšolskih otrok in tretja hčerka univerzitetna diplomirana ekonomistka. Marica in Jakob sta bila ponosna na svoje hčere, s katerimi sta bila tesno povezana. Hčerke so se vedno rade vračale v zavetje doma in v objem k staršem. Vse tri so se po končanem šolanju zaposlile in si ustvarile družine. Skupaj z družinami so prihajale domov. Kjer je ljubezen in sloga, tja se vsi radi vračajo. Hiša je bila vedno odprta tudi za sorodnike in znanke, ki so radi prihajali na obisk. Marica in Jakob sta gojila dobre odnose prav z vsemi, s sosedi in sokrajanji. Drug drugemu so z veseljem priskočili na pomoč.

Posebno veselje za Marico je bilo, ko so v hišo pričeli prihajati vnuki. Zvrstilo se je pet vnukov, ki so bili prav tako kot hčerke zelo navezani na babico in dedka – radi so ju obiskovali in preživljali počitnice z njima. Bili so njuni veliki ljubljenci. Marica jih je še posebej razvajala in čas ob vnukih je mineval tako hitro, da so kar naenkrat že vnuki postali žene in moške in prav kmalu so hišo pričeli polniti pravnuki. Že četrta generacija. Kar devet pravnukov je imela Marica.

Pri Marici je bilo vedno pestro, hčere z družinami so jo redno obiskovale in ji pomagale pri delu, čeprav je bila pri svojih letih sama še vedno zelo aktivna in polna energije.

Do devetdesetega leta je še vse storila sama tako po hiši kot na vrtu, skrbela je za kokoši. Vse je moralo biti urejeno. Njena velika ljubezen so bile rože, ki niso smele manjkati na okenskih policah, v okolici in znotraj hiše. Gojila, nabirala in sušila je zdravilna zelišča. Zelo rada je kuhala in pekla, vkuhaval, vlagala in pripravljala marmelade, sokove, likerje .... Njene pridne roke so pripravljale razne dobrote: buhteljne, potico, krofe oz. »štraube«, flancate, štrudlje, kekse vseh vrst, torte z ovčkami, rezance, »nodlče«. Skratka, iz kuhinje je vedno dišalo pookusnih jedeh. In pri teh letih je zmogla prav vse to. Vedno je bila polno zaposlena in dolgčasa ni poznala.

Še pri devetdesetih letih je rada prebrala vse, kar ji je prišlo v roke – časopise, revije, zdravstvene nasvete. Vsak dan je telovadila, saj si je s tem nabirala kondicijo in vzdrževala psihofizično aktivnost. Rada je reševala križanke. Z vsem je bila na tekočem, saj je spremljala dogajanje tako iz okolice kot sveta – iz časopisov in televizije. Pri svojih letih je bila še vedno vedoželjna in tudi tehnika, ki jo je potrebno obvladati pri telefoniranju in še kje, je ni vrgla iz tira. Z vsem se je spoprijemala z veseljem in pozitivnim pristopom ter z željo po novem.

Marica je vedno, kadar jo je kdo vprašal za recept, kako priti do devetdesetih let, rekla, da so njeno vodilo: trdo delo, poštenje, dobrota, ljubezen, razumevanje in medsebojno spoštovanje, vmes pa veselje, toplo srce in majhne radosti. To je bilo v Maričinem življenju vedno prisotno. In to, kar je dejala, je tisto čisto pravo bogastvo.

V devetdesetih letih gre človek skozi različne preizkušnje in življenje Marice ni bilo vedno lepo in svetlo, vmes so bili tudi temni tre-

Šestindvajsetega junija smo bili deležni prijetnega srečanja naše jubilarke z županom Srečkom Gečem. Mami je bil obisk župana in direktorice občinske uprave Alenke Klemenc Kovač v ponos in veliko veselje.

nutki – težko otroštvo, vojne razmere, trdo delo, smrt bratov, sester, sorodnikov, zancev, največja izguba je bila smrt moža, žalost, stiske, bolečine, a ni nikoli obupala. Življenjske izkušnje so jo krepile in delale močnejšo.

Pavček pravi: »Vsak človek je zase svet, čuden, svetel in lep, kot zvezda na nebu, vsak tiho zori, počasi in z leti, a kamor koli greš, vse poti je treba na novo začeti.« Res je, je rekla Marica, ne glede na starost, vedno je treba začeti znova in znova, kot izhaja iz Pavčkove poezije: »Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca. Spomladi do rožne cvetice, poleti do zrele pšenice, jeseni do polne police, pozimi do snežne kraljice, v knjigi do zadnje vrstice, v življenju do prave resnice, v sebi do rdečice čez eno in drugo lice. A če ne prideš ne prvič ne drugič do krova in pravega kova, poskusi: vnovič in zopet in znova.« Marica je rada rekla: »Hrabro in smelo moramo naprej, vsak po svoji poti, ki nam jo je namenila usoda, in življenje je lepo, če ga živiš!«.

A usoda je hotela, da je ob koncu leta 2018 Marica sklenila svojo življenjsko pot in za seboj pustila neizbrisen pečat in globoko praznino ter bolečino in žalost v srcih vseh, ki smo jo imeli neizmerno radi. Ponosni smo, da smo imeli možnost imeti jo med nami tako čilo in psihofizično aktivno in biti z njo do njene visoke starosti. A izgubiti ljubljene človeka je vedno prerano. V našem domu – na naši domačiji bomo živeli naprej s prelepimi spomini tako na mamo kot na očeta.

Irena MIHELIC

Obiski pri starejših občankah in občanih naše male lokalne skupnosti so ena izmed prijetnejših dolžnosti župana. Če pa pridem na dom tako čile in aktivne sokrajanke, je to še prav poseben dogodek. Ko med pogovorom spoznam, da nekaterim ljudem uspe velika večina zastavljenih ciljev, posebej vzgoja otrok, ki je nedvomno najbolj pomembna naloga staršev in vsem seveda ne uspe, potem sem ponosen, da so me ravno takšni ljudje izvolili na to pomembno funkcijo. Bister pogled, jasne misli, tudi o današnjih zapletenih odnosih v družbi in seveda fizična moč drage Marice so me presenetile in razveselile. Ob odhodu pa sem razmišljal, da se bova z Marico prav gotovo še velikokrat srečala in obujala spomine tudi na ta dan. A žal nas je Marica konec leta 2018 za zmeraj zapustila. Vsi, ki smo jo poznali, kar nismo mogli verjeti kruti resnici, a vendarle sem ponosen, da sem jo imel možnost spoznati, z njo kramljati, spoznavati zgodovino kraja in z njo deliti optimistične misli o razvoju Ribnice na Pohorju.

Župan Srečko GEČ

ČASTITLJIV JUBILEJ TEREZIJE VODUŠEK

Terezija Vodušek je večji del svojega življenja preživela v domačem Josipdolu. Vsi smo jo poznali po njeni drobni, bolj nizki postavi, vselej nasmejana in pripravljena za pogovor. Pokojni mož Milan je bil malo bolj zadržan, a zmeraj prijazen. Sodelavci v gozdu so ga spoštovali in imeli radi kot iskrenega, poštenega in skromnega prijatelja. Z ženo Treziko in sinom, ki se je kmalu odselil od doma, so živeli v slogi preproste delavske družine. Kolikokrat se spomnim Trezikine skoraj preveč izrazite skrbi za moža Milana, če je kdaj pa kdaj malo več spil. A to je zgolj potrjevalo njeno ljubezen in skrb za njega.

Terezija je 12. oktobra 2018 praznovala svoj častitljivi jubilej devetdesete obletnice rojstva. Ob tej priložnosti smo jo predstavniki Občine Ribnica na Pohorju obiskali v domu starostnikov Črneče, kjer živi zadnja leta in jo obdarily s šopkom ter nekaj sladkimi dobrotami. Zelo vesela je bila obiska. Na vozičku smo jo prepeljali v dnevni prostor, kjer smo razvili pogovor in napravili nekaj posnetkov. Treziko še zmeraj izdaja njen skoraj nalezljiv nasmeh na obrazu. Zadovoljna je z namestitvijo v domu in s prijaznostjo osebja. Najbolj je vesela, ko jo obiše sin s svojo družino. Treziki želimo veliko zdravja in mnogo let nasmehov na njenem toplen obrazu.

Alojzij KLANČNIK

Terezija Vodušek s podžupanom Alojzijem Klančnikom

POGUMNO NADALJUJEMO S TRADICIONALNIMI SREČANJI

Upokojeni delavci OŠ Ribnica na Pohorju nadaljujemo tradicijo vsakomesečnega druženja ob kavici in prijetnem klepetu. Sestajamo se v številu kot pred letom dni in z veseljem čakamo prihod nove kolegice v letošnjem letu.

Spomnimo se rojstnega dne vsakega posameznika, organiziramo izlet in druženje ob slastnem kosilu ob novem letu.

Za izlet smo si tokrat izbrali obisk Kmetije tete Lene. Pod strokovnim vodstvom smo si ogledali kmetijo, po »naporni« hoji po travniških smo se še okrepčali in se zatopili v prijeten pogovor. Vabljeni so bili tudi partnerji.

Tisti, ki izgubi bogastvo, izgubi veliko.

Tisti, ki izgubi prijatelja, izgubi še več.

Tisti, ki izgubi pogum, izgubi vse.

(Miguel de Cervantes)

Nevenka KUTIN Pri teti Leni

BREZPLAČNO ENERGETSKO SVETOVANJE ZA OBČANE OBČINE RIBNICA NA POHORJU

Energetsko svetovanje o učinkoviti rabi energije v gospodinjstvih je pomembna pomoč vsem lastnikom hiš in stanovanj, ki v to vlagajo svoja sredstva. Varčevanje z energijo in njena učinkovita raba se ne odraža le na okoljevarstvenem področju, ampak ima neposreden finančni učinek. Ker so stroški za energijo relativno visoki, si vse več organizacij in gospodinjstev prizadeva za smotrno rabo energije.

Občina Ribnica na Pohorju v sodelovanju z Energetsko agencijo za Podravje (Energap) svojim občanom omogoča brezplačna energetska svetovanja.

Brezplačne energetske nasvete in informacije lahko občani dobi-jo po telefonu, in sicer vsak delovni dan, med 8.00 in 14.00 uro v Energetski agenciji za Podravje na telefonski številki 02 234 23 63 ali pošljejo vprašanja na elektronski naslov info@energap.si.

Občani največkrat želijo nasvete in informacije o:

- možnostih sofinanciranja za izvajanje ukrepov na področju obnovljivih virov energije (OVE) in učinkovite rabe energije (URE),

- pridobitvi kreditov za izvajanje ukrepov na področju OVE in URE,
- vzdrževanju kurilnih naprav po in pred naslednjo kurilno sezono,
- energetske varčni gradnji ali obnovi stanovanjskih objektov (zunaj ovoj stavbe, izbira stavbnega pohištva, zasteklitev, ...),
- izbiri sistema prezračevanja in hlajenja,
- možnostih učinkovitega ogrevanja in o obnovi ogrevalnih sistemov,
- investicijah v toplotne črpalke,
- vgradnjah kurilnih naprav za centralno ogrevanje na lesno biomaso,
- vgradnjah solarnih ogrevalnih sistemov,
- učinkoviti LED razsvetljavi,
- postavitvi malih sončnih elektrarn,
- nakupih varčne bele tehnike,
- varčevanju z energijo, itd.

KONCERT Z ANŽETOM PO DOMAČE IN PETDESET LET TURISTIČNEGA DRUŠTVA RIBNICA NA POHORJU

Mladi harmonikar Anže Krevh je maja 2017 postal svetovni mladinski prvak v igranju »frajtonarice«. Po slovesnem sprejemu v Josipdolu smo bili v društvu enotnega mnenja, da pripravimo koncert domače glasbe z Anžetom in drugimi gosti. Idejni pobudnik in gonilna sila za take stvari je seveda naš predsednik Danilo Petrun. Priprave so se začele že dobrega pol leta prej. Skupaj z Občino Ribnica na Pohorju in družino Krevh smo za sodelovanje zaprosili ansamble, soliste in seveda sponzorje in donatorje. Oglaševanje se je obrestovalo, saj je bila 11. maja 2018 dvorana v osnovni šoli polna. Obiskovalci, tudi iz sosednjih krajev in tujine, so bili veseli, da so lahko prisluhnili Anžetu ter ostalim sodelujočim. To so bili: Ansambel Hopla, Rene Črešnar, Zala Viltušnik, Alja Krušič, Ana Grdadolnik, Trio Rudija Breznika, Zoran Zorko, Ansambel Poskok, Srčni muzikantje in Stil 5. Prireditev je povezoval predsednik društva Danilo Petrun, ki je hkrati poskrbel tudi za presenečenje. Povabil je pevko Vero Trafela in njenega sina Aneja Gorenjaka, odličnega trobentača. Skoraj tri ure smo poslušali in gledali, ploskali in se smejali, saj muzikantje niso ta pravi, če ne povedo še kakšne dobre šale. Anže je z vsakim nastopajočim odigral vsaj eno pesem, presenetili pa so z zaključnim venčkom.

Vsem sodelujočim, glasbenikom, sponzorjem, donatorjem in tehnični ter ostali ekipi smo se zahvalili s pogostitvijo in mini leseno harmoniko. Upamo, da se letos ponovno vidimo na koncertu z Anžetom po domače 17. maja 2019 v dvorani OŠ Ribnica na Pohorju.

Turistično društvo Ribnica na Pohorju deluje že od leta 1968. Prizadevamo si za pester program in večino zadanih nalog tudi uresničimo. Ob jubileju, ki smo ga praznovali 20. maja v restavraciji Ribnica, smo pripravili tradicionalno srečanje harmonikarjev s kulturnim programom. Povabili smo predstavnike občine in drugih društev, dosedanje predsednike in predsednice ter občane. Kulturni program so popestrili pevci in otroci osnovne šole, člani društva smo

Predsednik društva Danilo Petrun prejema priznanje Občine Ribnica na Pohorju

Anže s Srčnimi muzikanti

Anže in Alja Krušič

Anže s povezovalcem prireditve Danilom Petrunom

poskrbeli za vizualni in kronološki pregled preteklih let delovanja društva, harmonikarji pa so poskrbeli za prijetno vzdušje. Ob tako visoki obletnici ni manjkala niti torta. Za naše neutrudno delo smo prejeli priznanje Občine Ribnica na Pohorju.

Obljubljamo, da se bomo še nadalje trudili za večjo prepoznavnost tega dela Pohorja. Turizem smo ljudje.

*Turistično društvo Ribnica na Pohorju
Helena EMAN*

ZELENA KMETIJA - KMETIJA TETE LENE

Dober glas vsake kmetije seže daleč, če je urejena njena zunanja in notranja podoba, če so gostitelji prijetni, vljudni, ustrežljivi, se ukvarjajo z gosti in imajo dobro ponudbo. Tako domači kot tudi tuji obiskovalci oziroma kupci se z veseljem vračajo v prijetno, domače in urejeno podeželsko okolje, kjer so uslišane njihove želje, kjer jih vsako leto pričakajo novosti, kakovost bivanja je prijetna, butična in mestni utrip daleč proč od njihovega miru; kjer se regratove lučke dotikajo neba in kjer diši po domačem ... To je kmetija tete Lene.

Naša dejavnost je naravnana tako, da spoštovanje do prednikov izkazujemo z ohranitvijo zapuščine, ki jo nadgrajujemo po zmožnosti in zamislih. Zraven pa ponosno predstavljamo življenje na kmetiji, stare recepte, ki pri nas niso skrivnost, goste peljemo mimo dišečih zelišč, čez ovčji travnik, mimo pomirjajoče vode in pripovedujemo zgodbo tete Lene.

In ko govorimo o razvoju, naprednosti in urejenosti kmetij, vam želimo predstaviti novosti na kmetiji tete Lene.

Naša družina se zaveda, da je treba tudi na področju obnovljivih virov stopiti v korak s časom. Ker smo vsi v družini polni zamisli, se trudimo, da le-te tudi uresničujemo. Preteklo leto je bilo na naši kmetiji posvečeno »elektriki«. V pomladanskem času smo nabavili nov električni avto, ki smo ga lansko leto v novicah tudi predstavili in ga pridno uporabljamo.

Konec leta smo posegli po trajnostni in okolju prijazni energetski rešitvi ter postali prvi v Ribnici na Pohorju, ki proizvajamo lastno energijo na tovrsten način. S tem, ko smo na streho namestili foto-voltaiko oziroma samooskrbno sončno elektrarno, smo postali energetsko neodvisni in sami proizvedemo vso električno energijo, ki jo porabimo. S stališča ohranjanja narave in okolja je sončna energija okolju najprijaznejša in najčistejša oblika energije. Odločitev za naložbo v sončno elektrarno je padla prav zaradi tega, ker nam ni vseeno za naše okolje.

No, in še ena novost, ki jo pričakujemo v kratkem. Seveda spet elektrika – električna kolesa, e-bike. Projekt, ki smo ga preteklo zimo

Notranjost apartmaja za 10 oseb

Teta Lena hrani ovčke

V kratkem bodo na kmetiji tete Lene na voljo električna kolesa

Apartmajski objekt

Kmetija tete Lene

snovali skupaj s podjetjem RBS turizem d.o.o. in se imenuje Black Peak (Črni Vrh), boste v kratkem lahko spremljali tudi na spletni strani. Ponudba zajema oddajo koles skupaj z nastanitvijo, vodenjem in ostalimi storitvami. Kolesa bomo kot dodatno ponudbo oddajali našim gostom in vsem, ki se bodo v kolesarjenju z električnim kolesom želeli preizkusiti. Gostje bodo spoznavali in odkrivali tudi okolico in skrite bisere našega prekrasnega Pohorja. Potovanje s temi kolesi bo pogled z bližnjih hribov še polepšal.

Tovrstno kolo predstavlja enega najsodobnejših, okolju prijaznih oblik prevoza. Električno kolo marsikdaj spodbuja h gibanju tudi manj zavzete športnike, saj olajša vožnjo, pomaga premagovati vzpone in razdalje, ki jih sicer ne bi zmogli, in vam omogoči obilo novih doživetij v naravi. Pomlad je sezona novih začetkov in gibanja na prostem.

Na Kmetiji tete Lene se vsako leto potrudimo, da naredimo nekaj na področju razvoja. Z novostmi pridobivamo še več gostov in zadovoljujemo njihove želje. Le-ti pa kot zadovoljni uporabniki ponesejo naš dober glas v svet in se radi spet vračajo k nam.

Kmetija tete Lene
Urška ŠANTL URH

PROJEKT »BLACK PEAK E-BIKE«

V lanskem letu smo z apartmajskima hišama Breza in Tisa stopili na samostojno pot in si zastavili novo vizijo ter cilje razvoja najlepšega kraja na svetu tudi v poletni sezoni. Uspešna zimska sezona nam je dala velik zagon in z veseljem zremo v prihodnost razvoja turizma v Občini Ribnica na Pohorju v vseh letnih časih.

V letošnjem letu pričenjamo z novim kolesarskim proizvodom, ki smo ga poimenovali Black Peak E-bike. Gostom bomo poleg bivanja v apartmajskih hišah nudili izposajo gorskih električnih koles, zaščitne opreme, navigacijskih naprav in servis koles z manjšo trgovino s kolesarsko opremo. Na voljo bodo enodnevne in večdnevne vodene ture v obliki paketov, mogoča pa bo seveda tudi samostojna vožnja po devetih različnih kolesarskih poteh.

Organizirali bomo prevoz oseb in e-koles na končne ali začetne lokacije kolesarskih tur. Kolesarji si bodo lahko baterije e-koles napolnili na polnilnih postajah, ki se bodo nahajale v kočah in domovih po celotnem območju Pohorja, ob tem pa se bodo prijetno kulinarčno razvajali.

E-kolesa in razvoj tehnologije so omogočili, da bodo lahko skupaj kolesarili vsi, ki si želijo aktivnega oddiha ne glede na starost, telesne omejitve in spol. Doživeli bodo naravne in kulturne lepote Pohorja, kot še nikoli do sedaj.

Z načrtnim razvojem e-kolesarstva želimo turistom na dejaven, a vseeno prijeten način približati kulturne in naravne znamenitosti

Raziskovanje lepot Pohorja z električnimi kolesi

Pohorja. Naša želja je povezati lokalne ponudnike znotraj občine in k sodelovanju pritegniti potencialne partnerje, ki bi skupaj z nami razvijali kolesarski turizem. Več o novem proizvodu si lahko ogledate na spletni strani www.blackpeak-ebike.com.

RBS Turizem d.o.o.
Katja HREN in Vesna GRATEJ

V MREŽO POSTAJALIŠČ ZA AVTODOME PO SLOVENIJI, VKLJUČENA TUDI OBČINA RIBNICA NA POHORJU

Zamisel, da bi v lokalnih skupnostih izgradili postajališča za avtodome, kjer bi se lahko avtodomarji kot raziskovalci naše lepe dežele ustavili in si ogledali turistične znamenitosti, se je pričela udejanjati

Pri teti Leni

leta 2017. Projekt »Mreža postajališč za avtodome po Sloveniji«, ki ga vodi Občina Mirna, je povezal 87 občin. K lokalnim skupnostim, ki si želijo postati prijazne za popotnike z avtodomi, sodi tudi Občina Ribnica na Pohorju, zato je leta 2017 pristopila k projektu, katerega namen je spodbujanje avtodomarskega turizma, skupna predstavitev mreže in vanjo vključenih občin ter enotno nastopanje na evropski turistični borzi.

V naši občini je urejeno začasno parkirišče pri baru Smučar in parkirišče z delno oskrbo oz. oskrbo po dogovoru na kmetiji tete Lene.

Več informacij je na voljo na spletni strani www.camperstop.si.

Pri baru Smučar

PRAVLJIČNIH SEDEM

Kako lepo je napisati, da smo se oktobra zbrali že sedmič in tako nadaljevali dolgoletno tradicijo. Jesen v Zgornjem Lehnu tudi tokrat ni minila brez tradicionalne zabave pri enem izmed sosedov.

Lahko bi rekla, da se skoraj nič ni spremenilo. Zabava je trajala pozno v noč, dobro smo jedli, nekaj popili, se sladkali z dobrim pecivom izpod rok pridnih sosed in seveda veselo lupili kostanje. Soseska skupščina je še vedno bolj kot ne enaka tisti izpred sedmih let, seveda če vzamemo v zakup dejstvo, da nas vsako leto kdo preseneti s kakšnim povabljenecem manj ali več.

Je pa bilo kljub vsemu nekaj drugače. Preselili smo se na drugo stran ceste in tako začeli potovanje po ulici navzdol. To me še posebej veseli, saj kaže, da smo se zbrali že velikokrat in počasi zaključujemo sosedski krog. Seveda s pikniki ne bomo prenehali. Ko enkrat pridemo ponovno na začetek, bomo začeli znova in znova in znova. In verjamem, da bo "cela ulica norela" in se zabavala še dolgo časa.

Živeti v ulici z dobrimi sosedi, se z njimi razumeti, si med seboj pomagati in zabavati je naravnost čudovito.

Kaja FORNECI Cela ulica nori, sedmič

PIKNIK ZA STANOVALCE ULICE, KI VODI PROTI RIBNIŠKI KOČI

Bil je lep septembrski dan, ko smo se stanovalci ulice, ki vodi proti Pesniku in Ribniški koči, zbrali pred Barom Smučar.

Hvala organizatorjem, da so prebili led in nas združili na uličnem pikniku, kjer smo se razvedrili, pogovorili, skratka, imeli smo se lepo. Razlog za druženje pa je bil zaključek ureditve naše ulice.

Proslavili smo izgradnjo nove ceste, pločnika in razsvetljave. Izpolnila se nam je dolgoletna želja, zato se zahvaljujemo Občini Ribnica na Pohorju in vsem, ki so kakorkoli pomagali pri teh delih.

Naša ulica

Dobra volja je najbolja

Mladi in malo manj mladi smo se odločili, da bo piknik v septembru postal tradicionalen. Prvič je organizacijo odlično izvedel Iztok Helbel, v septembru 2019 pa bosta vajeti organizacije prevzela naša vrla možakarja, ki ju je ljubezen pripeljala v našo ulico. Vsi ostali pa se že veselimo ponovnega druženja.

Nevenka KUTIN

POTOVANJE PO ZAHODU ZDRUŽENIH DRŽAV AMERIKE

S Tatjano sva se decembra 2018 odpravila na petnajstdnevno potovanje po zahodu ZDA. To potovanje sva načrtovala skoraj tri leta. V začetku julija sva pri turistični agenciji Global Travel v Mariboru uredila vse potrebno za potovanje. 16. decembra sva se z GoOpti prevozom odpeljala do letališča Marco Polo v Benetkah in nato z letalom do Münchna ter dalje do San Franciscu. V San Franciscu sva preživela štiri dni. Tam sva obiskala poslovni center mesta in trgovsko četrt, otok Alcatraz, kjer so bili svoj čas zaprti najhujši zločinci Amerike (med drugimi tudi Al Capone), med plovbo po zalivu San Franciscu pa sva si lahko ogledala tudi znameniti most Golden Gate. Nato sva najela avtomobil, s katerim sva se v dveh dneh pripeljala v 1000 km oddaljen Los Angeles.

Mega mesto Los Angeles z okolico, ki ima 18 milijonov prebivalcev, sva si najprej ogledala iz zraka s helikopterskim poletom iznad Hollywooda. Ob ogledu Hollywooda sva pred Dolby Theatrom, kjer podeljujejo filmske Oskarje, videla znano igralko Jennifer Lawrence. Z avtomobilom sva si nato v treh dneh ogledala znamenitosti, kot so Staples Center, kjer igra hokej naš Jeseničan Anže Kopitar (L. A. Kings). Ogledala sva si še Stub Hub Center, kjer igra nogomet Zlatan Ibrahimović (L.A. Galaxy), in seveda Beverly Hills ter znani zabaviščni park v Santa Monici.

Bila sva tudi v Malibuju, kjer sva lahko videla, kakšno škodo so na tem področju povzročili požari, ki so tukaj pustošili mesec dni pred najinim prihodom. Videli so se številni pogoreli ali delno pogoreli hribi, hiše in vile znanih filmskih zvezd, kot so Gerard Butler, Miley Cyrus (Hanna Montana), Lady Gaga, Will Smith, Orlando Bloom in tudi družini Kardashian ... Pogorel je tudi ranč oziroma posestvo Agoura v lasti filmskega studia Paramount Pictures in HBO, kjer so med drugimi snemali serije West World, Dr. Quinn, Gandža in Mentalist.

V Acatrazu sem se poslikal v majici, ki sem jo dobil kot soorganizator vaških iger, maja 2014 v Josipdolu. Spomnim se radovednih obrazov turistov in tam zaposlenih, kako so me z zanimanjem gledali, ko sem nosil to majico in se z njo slikal. Stavim, da nihče ni niti približno vedel, za kaj gre.

Pri ogledu zaliva San Franciscu ter znamenitega mostu Golden Gate, sem pri sebi imel belo majico z napisom »pogled v modro«. Projekt »pogled v modro« sta v Ribnici na Pohorju organizirala Rajko in Magda Marsel ter njuni prijatelji iz Hrvaške.

V Las Vegasu sva si ogledala znamenite kazinoje, kjer sva videla znanega igralca in rokoborca Dava Batisto ter znano pevko Lady Gaga. Ogledala sva si svetovno znani kazino aktualnega predsednika ZDA, Donaldu Trumpu v Trump Hotelu. Bila sva tudi na reki Kolorado, kjer sva si ogledala znameniti Hooverjev jez z elektrarnami, ki velja za mega gradnjo, ter kanjon reke Kolorado in del puščave Dolina smrti ter Mojave.

Iz Las Vegasa sva pot nadaljevala po znameniti cesti Route 66 proti gorovju Sierra Nevada, kjer sva si ogledala svetovno znani park sekvoj – največjih dreves na svetu in jezero v bližini Ponderosa, kjer so posneli vesterne, med drugimi tudi Bonanzo.

»Lepo je po svetu, ampak najlepše je doma,« pravi stari ljudski rek in zdaj vem, da še kako drži. Potovanje po zahodu ZDA si bom

V Los Angelesu sem nosil majico z napisom »GRUBA, grema na špricar« ki sem jo kupil v Kranjski Gori na 1. Grubinem memorialu, 19. 2. 2016. Z majico smučarja v sončni Kaliforniji sem bil prava atrakcija.

Božični ogled Hooverjevega jezua in kanjona reke Kolorado v bundi z napisom PRUHAR

zapomnil po tem, da sem si ogledal veliko svetovnih znamenitosti, za katere si v življenju nisem mislil, da si jih bom sploh kdaj ogledal v živo. Več o potovanju po ZDA in vseh znamenitostih lahko preberete in prekopirate z moje Facebook strani, kjer imam poleg obširnega potopisa tudi slike in video posnetke.

Dodajam še, da sem v soboto, 5. januarja 2019 ob 18. uri v večnamenski dvorani v Josipdolu organiziral predstavitev potovanja po ZDA s pogostitvijo, katerega se je udeležilo okoli 70 ljudi. Na tem mestu se najprej zahvaljujem Božu Kotniku, ki naju je s Tatjano peljal v Maribor in na koncu potovanja z ženo Judito prišel po naju. Zahvaljujem se tudi Tereziji in Rolandu Helbel in seveda kuharski

S Tatjano pred vhodom v Sequoia park, kjer sem nosil kapo GRUBA v spomin na našega Draga Grubelnika

ekipi restavracije Ribnica z Danilom Petrunom na čelu za izvrsten bograč in domači kruh, ki so mi ga pripeljali na predstavitev. Zahvala gre tudi sosedom, Jasmini Klemenc in hčerki Juliji, Petri Klemen in Zdenki Vimer za izvrstno domače pecivo. Zahvala tudi Sebastijanu, Tatjaninemu sinu, in njegovi puncu Adriani, da sta pridno delila bograč. Nazadnje se zahvaljujem vsem sorodnikom – Pogorelcem, prijateljem, sosedom, znancem in Glažučanom, da ste prišli na to predstavitev in me presenetili z darili, ter Robertu Planšaku in Borutu Plevniku, ki sta mi po predstavitvi pomagala spraviti dvorano.

Zdravko URAN

ALI SMO RIBNIČANI KOROŠČI?

Nekaj časa nazaj je Facebook stran »Stare fotografije in razglednice Koroške« objavila staro razglednico Ribnice na Pohorju. Spremljalo jo je iskreno vprašanje upravitelja strani, za koga se Ribničani imamo. Odgovori so se enakomerno porazdelili med tri možnosti: bodisi so se uporabniki imeli za Korošce bodisi za Štajerce, najbolj ponosno pa so se izrekli tisti, ki so se oklicali za nekaj posebnega, namreč »Pohorce«. V času, ko se bodo morda v Republiki Sloveniji naposled le oblikovale pokrajine, velja razmisliti o regionalni identiteti Ribničanov in regionalni identiteti nasploh.

Prvo in nesporno dejstvo je, da govorimo koroško narečje. Res ne govorimo na w («sn kwka», «sn šwa») in melodičnost pri nas ni tako poudarjena. Vendar so narečni izrazi isti kot na preostalem govornem področju koroškega narečja, tako v Sloveniji kot na avstrijskem Koroškem (za primer vzemimo nikalni medmet »kor!«). Ne govorimo »pohorščine«, ki bi bila nekakšna mešanica koroščine in štajersčine, temveč obliko koroškega narečja, ki se govori tudi onkraj Drave, na Kozjaku. Bi bilo torej smiselno potegniti črte po narečnih mejah (»širša Koroška«)? Najbrž vseeno ne. Tudi v Lovrencu na Pohorju in na Fali govorijo isto narečje kot mi, vendar bi bilo za ta dva kraja najbrž bolj smiselno, da se nahajata v isti pokrajini kot Maribor, ki jima je zelo blizu. Za to namreč gre pri pokrajinah: da se na nekem širšem področju manjši kraji zgrnejo okoli nekega njim priročnega središča in se tako lažje razvijajo. Ali nam je v Ribnici bližje (tako duhovno kot po času potovanja) Slovenj Gradec ali Maribor? Dobro vprašanje:

mladi se vpisujejo tako na koroške kot na mariborske srednje šole. V bolnišnico hodimo tako v Slovenj Gradec kot v Maribor. Torej smo najbrž ravno na meji med tema dvema središčema.

Marsikdo, ki je že kdaj prebral kakšno zgodovinsko knjigo ali vsaj v srednji šoli poslušal pri zgodovini, bo včasih rekel, da je bila vendar Ribnica na Štajerskem od srednjega veka pa vse do konca rajneke Avstrije, prav tako kot Slovenj Gradec. Nato bo še poudaril, da se je treba držati zgodovinskega razvoja – kot da bi le-ta bil nekaj brezhibnega in nedotakljivega. Prav zato naj bi bili »pravi Korošci« le prebivalci občin Dravograd, Ravne, Prevalje, Mežica in Črna. Napaki v tovrstnem razmišljanju sta dve.

Prvič, tudi če pristanemo na to, da zgodovinski razvoj vedno vse uredi na logičen način (kar ni res), Koroška in Štajerska kot deželi (torej srednjeveški ozemeljski enoti) nista začrtani od pamtiveka. Če je starejše nujno tudi boljše, zakaj se ne bi ozrli še nekaj stoletij nazaj h Karantaniji? Edino področje današnje Slovenije, ki ga je Karantanija zagotovo dejansko obsegala, je bila današnja »širša Koroška«: območje Slovenj Gradca in severno Pohorje ter Kozjak. Ostalo je spadalo pod Karniolo in Avare. Takrat so bili ločnica na tem prostoru gosti gozdovi v grobem med Podvelko, do koder so Slovani prodrli z zahoda, in Selnico, do koder so Slovani prodrli z vzhoda. Zakaj torej to ne bi bila ločnica tudi danes?

Drugič, zgodovinski razvoj je pomemben in še danes odmeva, ni pa nikakor potekal po kaki logiki brezkompromisnega zemljepisnega zaokroževanja, kakršnega si najbrž danes želimo pri ustanavljanju pokrajin – še najmanj pa je k temu težilo dogajanje v srednjem

veku. Dežela se je namreč takrat izoblikovala tako, kot je imel v nekem ključnem trenutku deželni knez nakopičeno svoje ozemlje (če močno poenostavimo). Fevdalni gospodje so pogosto segli po oddaljenih ozemljih mimo vsakršnega zemljepisnega smisla. Recimo: Habsburžani so nekoč istočasno vladali Avstriji, Nizozemski in Španiji. Je zato edino pravilno, da bi si prizadevali ta ozemlja spet združiti v eno državo? Če bi pokrajine v Sloveniji ustanavljali zgodovinski puristi, bi napravili take nesmisle, kot je delitev Prekmurja po diagonali na dve polovici, na Zalo in na Železno županijo. Taka je namreč bila tam deželna delitev do konca Avstro-Ogrske.

Na koncu koncev je pomembno, da bodo bodoče pokrajine začrtane pragmatično in v korist njihovih prebivalcev. To, s čimer se osebno poistovetimo – tako glede narodnosti kot glede pokrajine –, pa je stvar počutja. Če se bomo v pretežni meri imeli za »Pohorce«, bomo pač »Pohorci«. Vendar – »prava Koroška«, začrtana po zgodovinski logiki (Dravograd, Ravne, Prevalje, Mežica in Črna), bi zaje-

mala zgolj 33.704 prebivalcev (SURs, podatki za 2. polovico 2018). Po istem merilu bi lahko imelo Velenje samo svojo lastno pokrajino, prav tako tudi Domžale, da ne omenjamo vseh največjih slovenskih mest. Močno dvomim, da se bo pri ustanavljanju pokrajin v Sloveniji dopustila takšna drobitev, kot se je že zgodila pri občinah. Če torej želi Koroška (kakorkoli jo že opredelimo) imeti svojo lastno pokrajino – in menim, da bi bilo najbolje zanjo, da jo ima –, bo moralo njeno prebivalstvo sprejeti širšo definicijo Koroške: torej tudi s področjem Slovenj Gradca in z zahodnim Pohorjem ter Kozjakom. To je večina koroškega narečnega področja. Ureditve po statističnih regijah, ki jih trenutno uporablja Statistični urad, sicer nikakor ni idealna za vso Slovenijo, bi pa bila Koroška z istim obsegom kot trenutna Koroška statistična regija (od Črne preko Slovenj Gradca do Ribnice) najbolj smiselna.

Matic KRISTAN

PRAVO POHORCEM, HUMANITARNO DRUŠTVO PRAVO ZA VSE

Humanitarno društvo Pravo za vse je sopomenka za brezplačne pravne nasvete, ki se dajejo v okviru pravnih klinik in spletnega svetovanja. Društvo je bilo ustanovljeno leta 2012 iz vrst takrat še študentov Pravne fakultete Univerze v Mariboru, danes uspešnih pravnikov. Društvo sestavlja trideset članov z najmanj univerzitetno izobrazbo. Namen ustanovitve društva je bil zagotavljanje preventivnega pravnega varstva pravic posameznikov.

Društvo je svojo primarno brezplačno storitev zasnovalo na podlagi spletnega svetovanja. Spletno svetovanje je hitro, enostavno, anonimno in brezplačno. Spletno svetovanje poteka preko spletnega obrazca, ki je dostopen na www.pravozavse.si. V obrazec lahko vsakdo, ki ima dostop do spleta, napiše svoje pravno vprašanje. Preko te storitve smo od leta 2012 s pravnimi nasveti pomagali že več kot deset tisoč uporabnikom, ne le iz Slovenije, saj se na nas obračajo tudi tujci, ki se znajdejo v labirintu slovenske zakonodaje.

Ambicije ekipe se po postavitvi spletnega svetovanja niso ustavile. Pravno svetovanje se je nadgradilo s klasično obliko svetovanja »iz oči v oči«. Člani društva tako danes svetujejo že v treh pravnih klinikah. Pravne klinike zagotavljajo anonimno in neposredno svetovanje strankam, ki dobijo takojšen odgovor na svoje vprašanje. Pravne klinike ne nadomeščajo dela odvetnikov, njihov namen je dobiti zgolj prvo brezplačno informacijo pred nadaljnjim postopanjem. Na pravnem posvetu ne sestavljamo listin ali pišemo drugih pisanj, pač pa le usmerjamo in dajemo odgovore na morebitna vprašanja in dileme. V pravnih klinikah vas pričakujemo na naslednjih lokacijah:

Klinika v Mariboru, na naslovu: Univerza v Mariboru, Slomškov trg 15, 2000 Maribor, dvorana Severni stolp. Čas svetovanja je vsako sredo od 18:00 do 20:00.

Klinika v Črenšovcih, v prostorih občine, na naslovu Prekmurske cete 20, 9232 Črenšovci. Dosegljivi smo vsako prvo in tretjo soboto v mesecu, od 13:00 do 15:00.

Klinika v Ravnah na Koroškem, v društvenih prostorih nad Havano Ravne, Prežihova ulica 7, 2390 Ravne na Koroškem. Svetovanje poteka vsako prvo in tretjo soboto v mesecu, od 10:00 do 12:00.

Humanitarno društvo
PRAVO ZA VSE

Klinika v Ravnah na Koroškem je bila odprta leta 2018 kot tretja pravna klinika. Pravne klinike širimo predvsem na področja, od koder prihajajo naši člani, in upoštevamo tudi potrebe ljudi iz središč, ki so oddaljena od večjih mest ter s tem prikrajšana za tovrstne brezplačne storitve. Z odprtjem pravne klinike v Ravnah na Koroškem želimo svoje poslanstvo približati tudi Pohorcem, vsem občanom Občine Ribnica na Pohorju. Na tak način krepimo na eni strani družbeno odgovornost, na drugi pa zaupanje v pravo in ljudi, za katere se večkrat reče, da so »od boga pozabljeni«.

V društvu se vse bolj zavedamo tudi, da ljudje iščejo pomoč šele oziroma predvsem tedaj, ko je običajno že prepozno, ko so roki za pravna sredstva in druga opravila že potekli. Zaradi navedenega smo dejavni tudi v okviru raziskovalno-pedagoškega dela, tako da objavljamo različne pravne prispevke na teme s področij, s katerimi se ljudje pogosto srečujejo in imajo z njimi težave. Prispevke smo najprej objavljali na različnih medijskih portalih, sedaj pa najdete obširno pravno bazo na naši spletni strani www.pravozavse.si pod zavihkom pravo za vse informira ali arhiv člankov.

Februarja 2015 smo pričeli triletni projekt v sodelovanju z varuhinjo človekovih pravic Republike Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil državnega preventivnega mehanizma po določbi 5. člena Zakona o ratifikaciji Opcijskega protokola h Konvenciji proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju, v okviru katerega izvajamo nadzor na krajih odvzema prostosti ter preverjamo ravnanje z osebami, ki jim je bila odvzeta prostost. S tem pripomoremo k izvajanju nadzora nad spoštovanjem prava v institucijah, ki so družbeno odmaknjene.

Filozofija društva je, da so pravo ljudje, zato želimo vrniti zaupanje v pravo, zaupanje v ljudi. Z veseljem vam bomo svetovali v pravni kliniki oziroma vam podali naše pisno mnenje preko spleta.

Humanitarno društvo pravo za vse
Žiga CVETKO, mag. prav.

PROGRAM PRIREDITEV OB 19. OBČINSKEM

KDAJ?	KAJ?	KJE?	ORGANIZATOR?
NEDELJA – 28. 4. 2019			
16.00	Postavitev majskega drevesa	Igrišče Josipdol	KET Josipdol
TOREK – 30. 4. 2019			
20.00	Kresovanje v Josipdolu	Ob igrišču Josipdol	KET Josipdol
SREDA – 1. 5. 2019			
13.00	Pohod iz Ribnice na Pohorju po gozdni učni poti Kapelvald	Zbirališče v centru vasi Ribnica na Pohorju	KET Josipdol in Planinsko društvo Ribnica na Pohorju
13.30	Pohod iz Josipdola po gozdni učni poti Kapelvald	Zbirališče ob igrišču v Josipdolu	
SOBOTA – 4. 5. 2019			
8.00	Pohod po občini	Zbirališče na Dornikovi ravni	Planinsko društvo Ribnica na Pohorju
10.00 – 18.00	Razstava ročnih del	Kulturna dvorana Josipdol	Ročnodelsko društvo Pohorska zarja
NEDELJA – 5. 5. 2019			
11.30	Florjanova maša	Cerkev v Josipdolu	PGD Ribnica – Josipdol
10.00 – 18.00	Razstava ročnih del	Kulturna dvorana Josipdol	Ročnodelsko društvo Pohorska zarja
PETEK – 10. 5. 2019			
18.00	Turnir v odbojki	Telovadnica OŠ Ribnica na Pohorju	Športno društvo Ribnica na Pohorju

PRAZNIKU OBČINE RIBNICA NA POHORJU

KDAJ?	KAJ?	KJE?	ORGANIZATOR?
SOBOTA – 11. 5. 2019			
12.00	Praznovanje 50 let delovanja društva invalidov Ribnica – Josipdol	Kulturna dvorana Josipdol	Občinski odbor društva invalidov Ribnica-Josipdol
16.00	Turnir v malem nogometu (samo za ekipe iz Občine Ribnica na Pohorju)	Igrišče Josipdol	DŠR Josipdol
NEDELJA – 12. 5. 2019			
9.00 – 10.00	Gasilska vaja	Center vasi Ribnica na Pohorju	PGD Ribnica – Josipdol
15.30	Predavanje ge. Alenke Verdinek o zgodovini treh generacij Pahernikov, ki so delovale na območju Ribnice na Pohorju	Pahernikov dom na Bolfenku v Hudem Kotu	Društvo upokojecev Ribnica na Pohorju
PETEK – 17. 5. 2019			
19.00	Koncert »Po domače«	Dvorana OŠ Ribnica na Pohorju	Turistično društvo Ribnica na Pohorju
SOBOTA – 18. 5. 2019			
18.00	Slavnostna seja občinskega sveta ob 19. občinskem prazniku	Dvorana OŠ Ribnica na Pohorju	Občina Ribnica na Pohorju, Glasbena šola Radlje ob Dravi, OŠ Ribnica na Pohorju, KUD Stane Sever, TD Ribnica na Pohorju
NEDELJA – 19. 5. 2019			
15.00	Vaške igre	Veteransko igrišče v Ribnici na Pohorju (v primeru slabega vremena v telovadnici OŠ Ribnica na Pohorju)	Športno društvo Ribnica na Pohorju
JUNIJ – predvidoma 1. ali 2. 6. 2019			
14.00	Pohorski Pepi išče zaklad	Zbirališče pri Kulturni dvorani Josipdol	KET Josipdol in DŠR Josipdol

PROGRAM SVIT MI JE REŠIL ŽIVLJENJE

Program Svit je preventivni zdravstveni program, ki je namenjen preprečevanju in zgodnjemu odkrivanju raka na debelem črevesu in danki. Vključuje preglede moških in žensk v starosti od 50 do 74 let, in sicer vsaki dve leti. O osebni izkušnji s Programom smo se pogovarjali z magistrom Jožetom Pratnekarjem, ki opravlja funkcijo Svitovega ambasadorja.

Gospod Pratnekar, opravljate častno funkcijo ambasadorja Programa Svit. Kaj to vam pomeni?

Jaz mislim, da je to pomembno poslanstvo, saj ugotavljamo, da se ljudje še vedno premalo zavedajo pomena Programa Svit, ki lahko

marsikomu reši življenje. Včasih sem res začuden, da se ljudje kljub temu, da je sodelovanje v Programu Svit brezplačno, na vabilo ne odzovejo, ker so posledice potem, ko bolezen napreduje, res hujše in tudi za zdravstveni sistem dražje.

Kdaj ste prvič prejeli vabilo za sodelovanje v Programu Svit?

Prvič sem prejel vabilo v letu 2009 in takrat sem se tudi odzval, izvid pa je bil negativen. Po dveh letih, ko sem bil ponovno povabljen, je bila v blatu ugotovljena kri.

Kako ste sprejeli novico, kako so nato potekale nadaljnje preiskave in zdravljenje?

Seveda sem bil neprijetno presenečen, kar je logično, če izveš, da je s tvojim zdravjem nekaj narobe. Ampak potem sem pač zaupal zdravnikom in glede na to, da sem se pravočasno odzval na vabilo in potem tudi na kolonoskopijo, sem pričakoval najboljše.

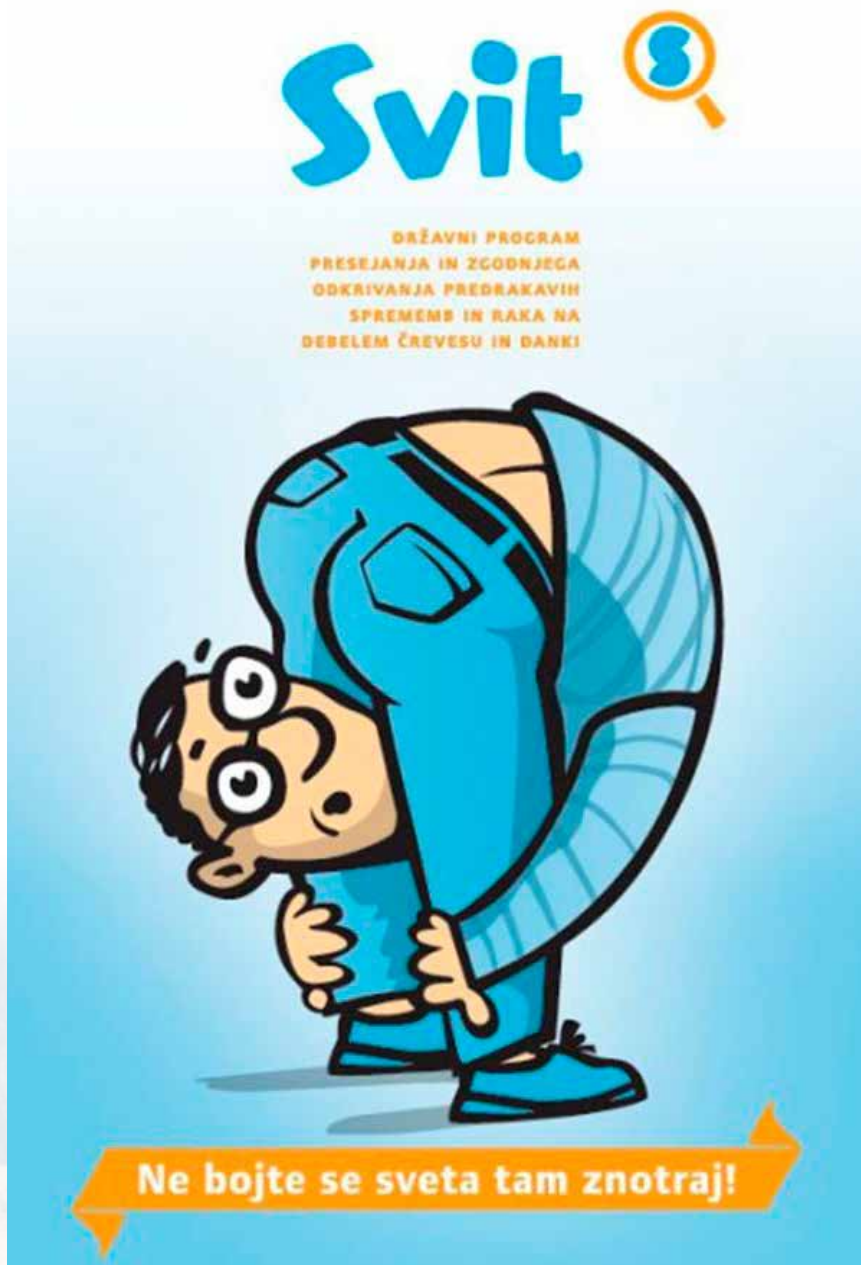
S kolonoskopijo sta bila odkrita dva majhna polipa, ki sta bila med posegom tudi odstranjena, odkrit pa je bil tudi precej velik, priraščen polip, ki ga ni bilo mogoče odstraniti med kolonoskopijo, zato je bil potreben operativni poseg. Operacija je potekala dobro, brez zapletov in po treh dneh sem se že lahko vrnil domov. Čez en mesec sem izvedel veselo novico, da odstranjeno tkivo ni bilo rakavo. Moram povedati, da je bil zame sam poseg neboleč.

Ali imate še vedno kontrolne preglede?

Da, še vedno. Na vsake dve do tri leta se preko osebnega zdravnika naročim na kolonoskopijo. Pred približno tremi leti je bil ponovno odkrit in tudi odstranjen manjši polip, zato mislim, da je pomembno, da tudi po zdravljenju hodiš na kontrolne preglede.

Imate kakšen nasvet za bralce? Kako premagati strah?

Ko na terenu ljudi spodbujam, naj se odzovejo na vabilo, tiste, ki sodelovanje odklanjajo, vprašam, zakaj se ne odzovejo. Največkrat mi povejo dva vzroka. Prvi je: kaj pa, če kaj ugotovijo? Pa jim odgovorim: hvala bogu, da ugotovijo in lahko tudi pravočasno zdravijo. In drugi vzrok je strah pred kolonoskopijo. Jaz vedno poudarjam, da sem bil že štirikrat na kolonoskopiji in vedno je preiskava potekala brez težav, neboleče. Mogoče bi lahko rekel, da je bolj neprijetna sama priprava na preiskavo. Mislim, da se preiskave res ne bi smeli bati. Rad pa bi bralcem še enkrat povedal, naj se odzovejo na vabilo, ker jim Programo Svit lahko reši življenje, kot ga je tudi meni.

IZID 19. ŠTEVILKE SO FINANČNO PODPRLI

ARRIVA ŠTAJERSKA d.d.

Meljska cesta 97, 2000 Maribor, T: 04 201 31 10,
E: info@arriva.si, S: www.arriva.si

GEOMERITVE d.o.o.

Pohorska cesta 15, 2380 Slovenj Gradec, T: 02 882 13 20,
E: info@geomeritve.si, S: www.geomeritve.si

GROSEK MARJAN s.p.,

montaža elektro in strojne opreme, izdelava strelvodov
in meritve elektro instalacij
Josipdol 57, 2364 Ribnica na Pohorju, M: 041 668 975

IMONT d.o.o.

Otiški vrh 156, 2373 Šentjanž pri Dravogradu,
T: 02 878 50 82, F: 02 878 54 98, E: info@imont.si, S: www.imont.si

KOMUNAPROJEKT d.d.

Partizanska cesta 3, 2000 Maribor,
T: 02 228 58 00, F: 02 251 76 84, M: 031 378 717,
E: info@komunaprojekt.si, S: www.komunaprojekt.si

ORUŽIJA ZA PROJEKTIRANJE, URBANIZEM, INŽENIRING IN POBREDOVANJE d.d.

KOROŠKI ZIDAR, BOŠTJAN VEZOVNIK s.p.

Sv. Primož na Pohorju 67 B, 2367 Vuzenica, T: 02 876 41 93,
E: koroski.zidar@siol.net

NIVAL INVEST, družba za gradbeništvo, storitve in trgovino d.o.o.

Pobrežje 6 A, 2284 Videm pri Ptujju, M: 041 939 414, F: 02 764 26 80,
E: info@nival-group.com, S: www.nival-group.com/nival-invest/

SIGMATEH d.o.o.

Cesta proletarskih brigad 67, 2000 Maribor, M: 051 225 533,
E: info@sigmateh.si, S: www.sigmateh.si

ŠTRASER, družba za projektiranje, svetovanje, prodajo in inženiring d.o.o.

Lackova ulica 7, 2360 Radlje ob Dravi, M: 041 209 049,
E: bojan@straser.si, S: www.straser.si

TISA, JOŽICA PRASSNITZ s.p.

Ribnica na Pohorju 43, 2364 Ribnica na Pohorju,
M: 041 522 343

IZID 19. ŠTEVILKE SO FINANČNO PODPRLI

DRAVSKE ELEKTRARNE MARIBOR d.o.o.

Obrežna ulica 170, 2000 Maribor

T: 02 300 50 00

F: 02 300 56 55

E: dem@dem.si

S: www.dem.si

PAHERNIKOVA USTANOVA

Malgajeva 6, 2360 Radlje ob Dravi

S: www.pahernikovaustanova.si

PORSCHE
MARIBOR

Mi skrbimo za vaša vozila

PORSCHE INTER AUTO d.o.o.

Šentiljska cesta 128a, 2000 Maribor

T: 02 65 40 300

S: www.porschemaribor.com

REMOPLAST

REMOPLAST d.o.o.

Proizvodnja PVC in ALU oken in vrat
Sp. Vižinga 68 B, 2360 Radlje ob Dravi

T: 02 888 04 43

F: 02 887 17 50

E: info@remoplast.si

S: www.remoplast.si

TURI, turizem Pohorje, d.o.o.

TURI, turizem Pohorje, d.o.o.

Ribnica na Pohorju 24, 2364 Ribnica na Pohorju

T: 02 320 10 70

F: 02 320 10 62

E: simona.kocjan@turi.si

S: www.ribnisko-pohorje.si

URBIS

urbanizem, arhitektura, projektiranje in storitve d.o.o.

Partizanska cesta 3, 2000 Maribor

T: 08 384 93 36

E: tajnistvo@urbis.si

S: www.urbis.si

VOC CELJE d.o.o.

Lava 42, 3102 celje, p.p. 1061

T: +386 (0)3 42 66 366, F: +386 (0)3 42 66 380

E: info@voc-celje.si

S: www.voc-celje.si

